

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 97

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

28 aprilie 2007

Numărul informării

Cuprins

Pagina

III   *Acte pregătitoare***Comitetul Economic și Social European****A 433-a sesiune plenară din 15 și 16 februarie 2007**

2007/C 97/01	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de creare a unui comitet consultativ european privind politica comunitară a informațiilor statistice COM(2006) 653 <i>final</i> — 2006/0217 (COD)	1
2007/C 97/02	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a normelor de calitate a mediului în domeniul apelor și de modificare a Directivei 2000/60/CE” COM(2006) 397 <i>final</i> — 2006/0129 (COD)	3
2007/C 97/03	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei: Oprea reducerii biodiversității până în anul 2010 și mai departe Menținerea serviciilor de protecție a ecosistemelor pentru starea de bine a oamenilor COM(2006) 216 <i>final</i>	6
2007/C 97/04	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) COM(2006) 543 <i>final</i> — 2006/0170 (COD)	12
2007/C 97/05	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Consiliului privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovină (versiune codificată) COM(2006) 749 <i>final</i> — 2006/0250 (CNS)	13
2007/C 97/06	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor de lucru la locul de muncă (a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (versiune codificată)” COM(2006) 652 <i>final</i> — 2006/0214 (COD)	14
2007/C 97/07	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă (versiune codificată) COM(2006) 664 <i>final</i> — 2006/0222 (COD)	15

RO

2007/C 97/08	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Politica europeană în domeniul logistic”	16
2007/C 97/09	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului European, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor — O strategie pentru o societate informațională sigură — Dialog, parteneriat și responsabilizare COM(2006) 251 final	21
2007/C 97/10	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice”	27
2007/C 97/11	Aviz al Secțiunii pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională privind Comunicarea Comisiei în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) al Tratatului CE privind consolidarea standardelor de muncă în domeniul maritim COM(2006) 287 final	33
2007/C 97/12	Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Relațiile UE — Japonia: Rolul societății civile	34
2007/C 97/13	Rezoluție a Comitetului Economic și Social European privind punerea în aplicare a Strategiei Lisabona reînnoite	39

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

A 433-A SESIUNE PLENARĂ DIN 15 ȘI 16 FEBRUARIE 2007

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de creare a unui comitet consultativ european privind politica comunitară a informațiilor statistice

COM(2006) 653 final — 2006/0217 (COD)

(2007/C 97/01)

La 22 decembrie 2006, Consiliul, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social cu privire la propunerea sus-menționată.

Având în vedere caracterul urgent al lucrărilor, Comitetul Economic și Social European a numit-o pe dna Florio raportor general în cadrul celei de-a 433-a sesiuni plenare din 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 16 februarie 2007) și a adoptat prezentul aviz cu 105 voturi pentru, 0 voturi împotriva și 2 abțineri.

1. Introducere

1.1 În prezentul aviz, CESE își exprimă punctul de vedere cu privire la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului, prezentată de Comisie⁽¹⁾, al cărei obiectiv este restructurarea Comitetului consultativ european pentru informațiile statistice din domeniile economic și social (CEIES).

1.2 De când a fost creat, CEIES a acționat în calitate de organ consultativ, promovând dialogul dintre producătorii și utilizatorii de statistici la nivel comunitar.

1.3 În expunerea de motive, Comisia subliniază faptul că, în urma consultărilor efectuate în vederea reformării comitetului, au reieșit câteva obiective comune:

- necesitatea existenței unui organism de dimensiuni reduse și mai eficient;
- un CEIES reformat, care să contribuie la creșterea calității statisticilor comunitare;
- un CEIES reformat, care să joace un rol mai strategic în asistarea Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei în coordonarea obiectivelor și priorităților politicii comunitare a informațiilor statistice;

- un CEIES reformat, a cărui componență să reflecte toate părțile interesate de statistica europeană, inclusiv cele din societatea civilă.

2. Propunerea Comisiei

2.1 Propunerea de decizie a Comisiei instituie un nou CEIES, denumindu-l, la articolul 1, „Comitetul consultativ european privind politica comunitară a informațiilor statistice”. Propunerea prevede că noul comitet asistă Parlamentul European, Consiliul și Comisia în coordonarea priorităților și obiectivelor strategice ale politicii comunitare a informațiilor statistice.

2.2 Comitetul urmează să îndeplinească un rol decisiv în pregătirea programului statistic comunitar. Comitetul va fi consultat de Comisie și își va exprima avizul cu privire la:

- relevanța programului pentru cerințele integrării și dezvoltării europene și pentru activitățile Comunității, ținând seama de progresele economice, sociale și tehnice;
- resursele necesare pentru punerea în aplicare a programului, inclusiv costurile.

2.3 De asemenea, CEIES va avea sarcina de a atrage atenția Comisiei asupra domeniilor în care este posibil să fie necesară dezvoltarea unor noi activități statistice și sarcina de a consilia Comisia cu privire la modalitățile în care pot fi satisfăcute mai bine exigențele în materie de calitate ale utilizatorilor de informații.

⁽¹⁾ COM(2006) 653 final — 2006/0217 (COD).

2.4 La cererea Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei, comitetul va formula avize în chestiuni referitoare la:

- cerințele utilizatorilor în ce privește dezvoltarea politicii comunitare a informațiilor statistice;
- prioritățile programului statistic comunitar;
- evaluarea statisticilor existente;
- calitatea datelor și politica de difuzare.

2.5 De asemenea, comitetul poate prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte privind cerințele utilizatorilor și costurile suportate de furnizorii de date.

2.5.1 Comisia va raporta anual cu privire la modul în care a ținut seama de avizele comitetului.

2.6 Propunerea de decizie a Comisiei reduce numărul membrilor CEIES de la 79 la 25. Articolul 4 dispune că 14 membri ai comitetului sunt numiți de Comisie, după consultarea Parlamentului European și a Consiliului. Fiecare stat membru numește doi candidați cu înaltă calificare în domeniul statisticii. În același timp, Comisia, în alegerea celor 14 membri numiți, face eforturi să garanteze că aceștia reflectă în mod echilibrat societatea civilă, inclusiv comunitatea științifică, și acoperă în mod adecvat diversele sectoare statistice care fac obiectul programului statistic comunitar.

2.6.1 Zece membri sunt numiți direct de organismele din care aceștia fac parte, după cum urmează:

- un reprezentant al Parlamentului European;
- un reprezentant al Consiliului;
- un reprezentant al Comitetului Economic și Social European;
- un reprezentant al Comitetului Regiunilor;
- un reprezentant al Băncii Centrale Europene;
- doi reprezentanți ai comitetului programului statistic;
- un reprezentant al Uniunii confederațiilor industriale și patronale din Europa (UNICE);
- un reprezentant al Confederației europene a sindicatelor (CES);
- un reprezentant al Uniunii europene a artizanatului și a întreprinderilor mici și mijlocii (UEAPME).

2.6.2 Directorul general al Eurostat este membru de drept al CEIES.

2.7 Unul din noile elemente introduse de această reformă este posibilitatea de a înființa grupuri de lucru temporare, conduse de un membru al CEIES, pentru a pregăti avizele privind probleme statistice de o complexitate deosebită.

2.8 Propunerea de decizie a Comisiei abrogă precedentă Decizie 91/116/CEE a Consiliului.

3. Observații și concluzii

3.1 Extinderea Uniunii Europene la 27 de țări a pus, între altele, problema unei reforme a CEIES, fapt recunoscut chiar de acesta. Un asemenea organism trebuie să fie capabil de o viziune cât mai reprezentativă nu numai pentru diversele realități naționale, ci și pentru necesitățile utilizatorilor și furnizorilor europeni.

3.2 Consolidarea rolului strategic al CEIES în alegerea priorităților și în evaluare, precum și posibilitatea constituirii de grupuri de lucru *ad hoc* reprezintă un pas important în conferirea responsabilităților și resurselor pe care acest organism le merită.

3.3 Este laudabil obiectivul instituirii unui comitet de dimensiuni reduse și mai eficient, dar trebuie acordată atenție asigurării independenței, autorității și neutralității membrilor săi. Din acest motiv, CESE își exprimă perplexitatea față de noua componență a comitetului. Dacă, așa cum se propune, acesta trebuie să promoveze dialogul între utilizatorii și producătorii de statistici, componența sa ar trebui, conform CESE, să fie caracterizată de o reprezentare instituțională mai puțin accentuată.

3.4 Mai mult decât atât, această componență nu poate reflecta în mod adecvat punctele de vedere ale unor instituții ca Parlamentul European sau, de exemplu, chiar Comitetul Economic și Social European, care exprimă o gamă largă de realități politice și grupuri de interese.

3.5 Comitetul Economic și Social European este organul Uniunii Europene care are vocația de a reprezenta diversele realități economico-sociale și actori ai societății civile. Faptul că CESE urmează a fi reprezentat în noul Comitet consultativ european privind politica comunitară a informațiilor statistice de un singur membru, ca și celelalte instituții europene, pare să-i reducă importanța ca organ consultativ european.

3.6 Având în vedere rolul său și componența care îl caracterizează, CESE ar trebui să aibă o pondere mai mare în etapa de consultare, nu atât prin rolul său instituțional, cât prin capacitatea sa de a exprima punctul de vedere al societății civile europene.

3.7 Cu toate acestea, în proiectul de decizie societatea civilă pare să fie reprezentată de cei 14 membri numiți de Comisie, dar nu este menționat nici un criteriu de selecție a acestora dintre diversele asociații europene. La aceștia se adaugă 10 reprezentanți ai instituțiilor, ai partenerilor sociali și ai Eurostat.

3.8 Din acest motiv, CESE, sprijinind reforma CEIES, solicită ca propriul său rol consultativ în materia informațiilor statistice comunitare să fie recunoscut și valorificat în propunerea Comisiei.

Bruxelles, 16 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a normelor de calitate a mediului în domeniul apelor și de modificare a Directivei 2000/60/CE“

COM(2006) 397 final — 2006/0129 (COD)

(2007/C 97/02)

La 15 septembrie 2006, Consiliul, în conformitate cu articolul 175 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 25 ianuarie 2007. Raportor: dl BUFFETAUT.

În cea de a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie) Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 188 voturi pentru, 1 vot împotriva și 9 abțineri.

1. Temeiul pentru o directivă privind standardele de calitate a mediului

1.1 Prezenta propunere se referă, de fapt, la o „directivă-fiică“ derivată din directiva-cadru privind apa (WFD) (2000/60/CE). Directiva-cadru definește o strategie de luptă împotriva poluării chimice a apei. Poluarea poate afecta ecosistemele acvatice și provoca dispariția unor specii și habitate. Poluanții se pot acumula în lanțul alimentară, iar oamenii pot fi expuși la aceștia prin intermediul mediului acvatic, nu numai prin consumul de pește, fructe de mare sau prin consumul de apă, ci și prin activitățile sportive și recreative.

1.2 Trebuie evidențiat faptul că poluanții pot fi găsiți în mediul înconjurător mulți ani după ce au fost interziși; iar unii pot fi transportați pe distanțe lungi și pot ajunge în zone îndepărtate, care aparent nu sunt afectate de poluare.

1.3 Trebuie să subliniem că sursele acestor poluanți sunt foarte variate: activități casnice, agricultură, incinerări, industrie...

1.4 Primul pas din strategia Comisiei în acest sens a fost să întocmească o listă cu 33 de substanțe de interes prioritar la nivel comunitar (Decizia 2455/2001/CE). Prezenta propunere dorește să asigure „un nivel ridicat de protecție“ împotriva riscurilor pentru sau prin intermediul mediului acvatic prezentate de aceste 33 de substanțe prioritare și de alți poluanți.

1.5 Pentru realizarea acestui obiectiv, proiectul de directivă stabilește standarde de calitate a mediului. Se menționează că un anumit număr de proceduri necesare de control al emisiilor pentru atingerea acestor standarde au fost deja adoptate în diverse acte comunitare în ultimii ani.

1.6 Propunerea prevede, de asemenea, abrogarea anumitor „directive-fiică“ existente, în special pentru a ține seamă de progresul tehnic și științific și de poluanții care nu erau incluși până acum.

2. Metoda aleasă pentru definirea standardelor de calitate a mediului

2.1 Comisia propune o combinație între două criterii de măsurare:

- concentrațiile medii anuale, și
- concentrațiile maxime permise.

2.2 Astfel, standardul de calitate al mediului este definit nu numai pe baza unei concentrații maxime permise, pentru a se evita consecințele grave ireversibile pentru ecosistem pe termen scurt, din cauza poluării acute, ci și pe baza unei medii anuale, pentru a se evita consecințele ireversibile pe termen lung generate de poluarea continuă care nu este neapărat acută.

2.3 Comisia propune ca, pentru majoritatea substanțelor, standardele să se aplice la nivelul de poluanți prezent în apa de suprafață. Dar, pentru unele substanțe care se pot acumula de-a lungul lanțului alimentară, Comisia remarcă faptul că limitele aplicabile numai pentru apa de suprafață ar putea fi insuficiente pentru a evita efectele indirecte și otrăvirea secundară. De aceea, propune ca, pentru trei dintre aceste substanțe (hexaclorbenzen, hexaclorbutadienă și mercur) standardele de calitate a mediului pentru biote să fie stabilite de statele membre.

3. Împărțirea responsabilității între Uniunea Europeană și statele membre

3.1 Comisia propune ca standardele de calitate a mediului în domeniul apei să fie decise la nivel comunitar, pentru a se asigura același nivel de protecție a mediului în toate statele membre și a asigura condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici. În general, Comisia consideră că regimurile existente de control al poluării ar trebui să fie suficiente pentru a le permite statelor membre să îndeplinească standardele de calitate. Dacă sunt necesare măsuri suplimentare, statelor membre le revine obligația de a include măsuri de control adecvate în programul de măsuri care va fi elaborat pentru fiecare bazin hidrografic, în conformitate cu articolul 11 din directiva-cadru.

4. Măsurile propuse

4.1 Elementele principale ale directivei sunt:

- stabilirea de norme de calitate a mediului cu introducerea de zone tranzitorii de depășire;
- instituirea unui inventar al emisiilor, scurgerilor și pierderilor, pentru a determina dacă obiectivele de reducere au fost îndeplinite;
- abrogarea unor „directive fiică” existente;
- identificarea substanțelor periculoase prioritare dintre cele 14 substanțe propuse spre examinare în Decizia 2455/2001/CE.

5. Observații generale

5.1 CESE sprijină, firesc, obiectivul de a împiedica substanțele periculoase, care pot prezenta riscuri potențiale grave, cu consecințe ireversibile, să polueze apa.

5.2 CESE consideră că este important ca Comisia să mențină capacități robuste și pe baze științifice pentru identificarea promptă a oricăror substanțe care pot cauza o poluare dăunătoare a apelor de suprafață și pentru stabilirea unor standarde de calitate prudente pentru nivelurile maxime permise, individual sau în combinație, ale acestor substanțe. CESE ia notă și susține lista inițială a substanțelor prioritare și a standardelor incluse în prezenta propunere. CESE sugerează că ar trebui să se pună în aplicare o evaluare anuală, pe baze complete, științifice și transparente, pentru a se identifica dacă ar trebui adăugate la listă alte substanțe noi sau dacă ar trebui aplicate alte niveluri maxime permise pentru oricare dintre substanțe. Trebuie examinate în special alte substanțe identificate ca priorități de către OSPAR sau alte acorduri internaționale relevante.

5.3 CESE este îngrijorat de faptul că nu au fost încă stabilite standarde definitive pentru plumb, nichel și compușii lor. Lucrările pe această temă ar trebui să capete prioritate și ar trebui stabilite limitele adecvate, dacă este posibil la timp, pentru a fi incluse în prezenta directivă, înainte ca aceasta să fie finalizată.

5.4 Scopul final al îmbunătățirii calității apei este protejarea biotelor și a lanțului alimentar până la oameni inclusiv. Dacă ar fi posibil să se măsoare nivelurile tuturor poluanților din biote de manieră fiabilă, consecventă și eficientă, ar fi mai bine în principiu să se stabilească standarde și să se monitorizeze situația în felul acesta. Dar, în general, acest lucru este încă dificil, iar pentru majoritatea substanțelor prioritare este mai practic în prezent și de obicei suficient de fiabil să se stabilească un standard pentru concentrația maximă permisă în apele de suprafață. (Propunerea ca monitorizarea respectării normelor să se bazeze pe o medie anuală și pe o concentrație maximă permisă este realistă, bine stabilită și pe deplin justificată).

5.5 Cu toate acestea, există unele substanțe toxice care au tendința de a se acumula în lanțul alimentar. Pentru aceste

substanțe, numai un standard pentru apele de suprafață nu garantează o protecție suficientă împotriva efectelor toxice. Pentru aceste substanțe, este de dorit să se stabilească un standard pe baza concentrației maxime a substanței care să fie permisă în țesutul peștilor, moluștelor, crustaceelor și al altor biote, așa cum propune și Comisia. Aceste substanțe includ hexaclorbenzenul, hexaclorbutadiena și metilmercurul. În viitor, pot fi identificate și alte substanțe. Încă nu există o metodologie general acceptată pentru stabilirea standardelor în acest fel, astfel încât Comisia propune doar să li se permită statelor membre să introducă astfel de standarde pentru cele trei substanțe identificate explicit până acum.

5.6 Dată fiind starea actuală a cunoștințelor în domeniu, situația trebuie acceptată ca atare. Cu toate acestea, CESE solicită Comisiei să continue să sprijine noi analize științifice ale fenomenului bioacumulării unor substanțe toxice și să fie pregătită să se îndrepte spre o utilizare mai largă a standardelor privind nivelurile maxime ale substanțelor toxice prezente în biote de îndată ce știința și metodologia de monitorizare în domeniu se așează pe baze mai sigure. În același timp, este recomandabil ca monitorizarea să fie astfel proiectată încât să garanteze că, în realitate, nivelurile de contaminare în sedimente și biote nu cresc.

5.7 Instituirea unui inventar al emisiilor, scurgerilor și pierderilor rezultate în urma activității umane, pentru a determina dacă obiectivele de reducere sau de eliminare a poluării au fost atinse, este rezonabilă. Întocmirea unei liste complete a surselor naturale de poluare este dificilă. Cu toate acestea, în unele cazuri, poate fi util să se determine legătura dintre poluarea naturală și poluarea antropică.

5.8 În ceea ce privește inventarul, trebuie să se evite orice inconsecvențe sau duplicări față de alte instrumente existente în domeniul protecției apelor de suprafață.

5.9 Problema zonelor tranzitorii de depășire a fost luată în considerare de manieră realistă, dar nu se poate spune că și complet satisfăcătoare. Se pare că este greu de garantat că nu se va compromite calitatea mediului pentru restul masei de apă. Dacă se aplică conceptul zonelor tranzitorii, este necesar să se elaboreze o metodologie precisă pentru definirea acestor zone și pentru localizarea punctelor de măsurare a poluării.

5.10 Trebuie atrasă atenția asupra cazului țărilor terțe învecinate cu UE pe teritoriul cărora se găsesc izvoarele râurilor al căror curs continuă pe teritoriul statelor membre UE sau care sunt riverane cu lacuri al căror mal opus se situează într-un stat membru. Într-adevăr, dacă țările situate dincolo de frontierele UE nu își protejează apele, eforturile depuse de statele membre pot fi zadarnice, iar obiectivele fixate pentru anul 2015 nu pot fi atinse. De aceea, trebuie să se țină seama de aceste circumstanțe în aprecierea și în punerea în aplicare a directivei. De altfel, articolul 12 din directiva-cadru privind apa abordează această problemă.

6. Observații specifice

6.1 **Calendar:** articolul 4.5 din propunerea de directivă fixează pentru 2025 data la care emisiile trebuie să înceteze sau la care retragerea de pe piață a substanțelor periculoase prioritare trebuie să fie efectuată. În schimb, obiectivele privind calitatea mediului trebuie să fie realizate până în 2015 prin aplicarea directivei-cadru pentru ape. Această dată limită poate fi dificil de respectat în anumite cazuri, cu atât mai mult cu cât adoptarea acestei directive fiică a întârziat. Cu toate acestea, statele membre trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a atinge acest obiectiv, știind că, în anumite condiții limitate, se poate recurge la măsuri provizorii de derogare. CESE recomandă Comisiei să monitorizeze evoluția în aplicarea acesteia și să fie gata să propună noi măsuri în sprijinul respectării ei pe scară cât mai largă până la termenul propus, cu minimum de derogări.

6.2 Rolul statelor membre

Este corect ca măsurile suplimentare să facă obiectul reglementării la nivelul statelor membre, deoarece, în multe cazuri, situațiile care trebuie tratate variază în funcție de contextul local sau regional. Cu toate acestea, această flexibilitate trebuie contrabalansată prin mecanisme de raportare fiabile, așa cum recomandă Comisia în acțiunea 4 din comunicarea sa ⁽¹⁾.

6.2.1 Cu toate acestea, comunicarea Comisiei (punctul 3) pare a fi prea optimistă în evaluarea instrumentelor juridice pe care statele membre le pot utiliza pentru a atinge obiectivele directivei-cadru privind apa cu privire la substanțele prioritare, în special deoarece unele surse semnificative de poluare nu sunt reglementate în mod adecvat, cum ar fi poluarea difuză emanată de produsele casnice sau de activitățile de servicii, care ar necesita adoptarea de noi directive pentru produse.

6.2.2 În aceste condiții, este nerealist să se presupună că fiecare stat membru ar putea impune noi măsuri, care nici nu ar fi în mod necesar consecvente, în special dacă există probabilitatea ca ele să fie înlocuite de noua legislație europeană.

6.3 Protejarea rezervelor de apă potabilă

6.3.1 Adoptarea propunerii de directivă va duce la anularea Directivei 75/440/CE privind protecția captărilor de ape de suprafață pentru apa potabilă. Se recomandă menținerea coerenței între noua directivă și directiva privind apa potabilă ⁽²⁾ în cadrul modificărilor legislative.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

6.4 Monitorizarea

6.4.1 Pentru a menține progresele realizate în îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și a garanția condiții echitabile în toată Europa vor fi necesare standarde de monitorizare mai coerente și mai fiabile. CESE așteaptă cu interes noile propuneri privind „Sistemul de informare privind apa pentru Europa” („Reporting Water Information System for Europe”), care vor fi prezentate în curând, și speră că acestea vor putea fi folosite pentru a urmări îndeaproape punerea în aplicare a directivei privind substanțele prioritare.

7. Coerența dintre directiva privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei și regulamentul REACH

7.1 Trebuie să se garanteze coerența dintre prevederile prezentei directive și regulamentul REACH, chiar dacă, în principiu, Comisia a anticipat succesul negocierilor privind REACH și astfel punerea în aplicare a acestuia. În orice caz, trebuie să se țină seama de introducerea de noi substanțe chimice pe piață atunci când se examinează standardele de calitate a mediului în domeniul apei.

8. Concluzie

8.1 CESE este de acord cu lista inițială a substanțelor prioritare propuse și cu standardele propuse pentru acestea. CESE cere, totuși, să fie luate măsuri de completare a standardelor lipsă pentru plumb și nichel, precum și instituirea unei proceduri robuste de revizuire permanentă a listei și a standardelor, astfel încât, atunci când este cazul, să poată fi actualizată cu promptitudine și eficiență.

8.2 CESE aprobă economia generală a propunerii de directivă.

8.3 Atingerea obiectivelor de calitate a mediului până în anul 2015 va fi dificilă. Cu toate acestea, CESE cere statelor membre să-și intensifice eforturile în vederea atingerii acestor obiective.

8.4 CESE subliniază necesitatea finalizării unui sistem pentru raportarea informațiilor și monitorizarea punerii în aplicare de către statele membre a directivei și atingerea obiectivelor acesteia. CESE salută inițiativa Comisiei privind Sistemul de informare privind apa pentru Europa (WISE).

8.5 Comitetul recomandă supravegherea coerenței dintre noua propunere și textele care sunt în vigoare în prezent, precum și a adoptării unei legislații europene adecvate pentru anumite surse de poluare care nu sunt acoperite de legislația actuală (de exemplu, poluarea produsă de produsele casnice).

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ COM(2006) 398 final.

⁽²⁾ Directiva 98/83/CE.

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei: Oprirea reducerii biodiversității până în anul 2010 și mai departe Menținerea serviciilor de protecție a ecosistemelor pentru starea de bine a oamenilor

COM(2006) 216 final

(2007/C 97/03)

La 22 mai 2006, Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea specializată însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 25 ianuarie 2007. Raportor: dl RIBBE.

În cea de-a 433-a sesiune plenară care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 ianuarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 137 voturi pentru, 7 voturi împotriva și 5 abțineri.

1. Rezumatul concluziilor și recomandărilor Comitetului

1.1 Așa cum reiese din descrierea situației, CESE și Comisia sunt de acord asupra următorului aspect: conservarea biodiversității este o sarcină necesară și esențială, care nu reprezintă doar un angajament etic și moral. Există de asemenea suficiente motive economice care justifică luarea de măsuri rapide și eficiente. Pierderile economice rezultate din reducerea serviciilor privind ecosistemul se ridică astăzi la mai multe sute de miliarde de euro. Acestea reprezintă o risipă pe care economiile noastre naționale nu și-o pot permite.

1.2 În Europa, dispariția speciilor este rezultatul a milioane de decizii elaborate în ultimele decenii, luate într-o măsură covârșitoare în limitele legilor deja existente. Procentul de măsuri ilegale care determină reducerea biodiversității în Europa este nesemnificativ.

1.3 În ciuda promisiunilor politice, constatăm, din păcate, că are loc o continuare a reducerii biodiversității iar acest lucru nu derivă din faptul că nu se știe cum s-ar putea împiedica dispariția speciilor. Până acum a lipsit voința politică, care trebuia să se impună de mult sub forma unor măsuri necesare recunoscute. Experiențele cu rețeaua Natura 2000 vorbesc de la sine.

1.4 Motivele care stau la baza acestei situații sunt indicate corect de Comisie în comunicarea sa și sunt legate, printre altele, de „incapacitatea instituțiilor publice și a economiilor tradiționale de a recunoaște valoarea economică a patrimoniului natural și a serviciilor de protecție a ecosistemelor“. Acest lucru, împreună cu faptul că motivația etico-morală a conservării biodiversității este tratată mai degrabă în subsidiar în procesul de evaluare globală și politică, a dus la prezenta înrăutățire a situației.

1.5 Decalajul imens dintre intenție și realitate ar trebui eliminat dacă se dorește evitarea riscului de pierdere a credibilității.

1.6 CESE salută prezentarea planului de acțiune și recunoaște caracterul judicios al celor 160(!) de măsuri menționate în

acesta; majoritatea acestora nu sunt noi, ci se află de ani de zile pe ordinea de zi. Viitorul va arăta prin urmare dacă, prezentând acest program de acțiune, oamenii politici vor găsi într-adevăr puterea „să întreprindă schimbările fundamentale“ recunoscute ca necesare sau dacă se vor adevăra temerile multor ecologiști, că aceste probleme spinoase de politică socială vor fi din nou abordate declarativ, dar în realitate se va rămâne la nivelul declarațiilor verbale.

1.7 Drept critică principală față de comunicarea Comisiei, CESE observă lipsa dezbaterii strategice pe marginea chestiunii ridicate în avizul său exploratoriu din 18.5.2006⁽¹⁾ și anume, cum de apar incongruențe atât de evidente între ambiții, declarații de intenție și realitate în ceea ce privește conservarea biodiversității. CESE regretă că această problemă a fost exclusă aproape complet din comunicarea Comisiei și din planul de acțiune.

1.8 CESE consideră că este extrem de important să se acorde o prioritate deosebită domeniului politic 4, respectiv „îmbunătățirea bazei de cunoștințe“, astfel încât cetățenii și politicienii să fie conștienți de consecințele reale ale acțiunilor lor.

1.9 Trebuie atrasă atenția asupra necesității sprijinirii statelor vecine ale UE, pentru ca acestea să îmbunătățească conservarea biodiversității și să evite situațiile în care UE sau anumite state membre cofinanțează proiecte, care ar putea duce la o accelerare a reducerii biodiversității în țări terțe din Europa.

1.10 CESE sprijină conceptul de responsabilități la nivel mondial a UE, așa cum este descrisă de către Comisie. În timp ce UE și statele membre contribuie cu mai puțin de 0,004 % din resursele lor economice la măsurile corespunzătoare de dezvoltare și de menținere a biodiversității, responsabilitatea față de distrugerea biodiversității globale (de exemplu pădurile tropicale) este acum din nou în creștere. Pe viitor, evoluțiile de pe piața carburanților biologici pot fi răspunzătoare pentru o înrăutățire a situației.

(1) JO C 195, 18.8.06, p. 96.

1.11 CESE regretă că planul de acțiune este disponibil numai sub formă de „anexă tehnică” și, prin urmare, există doar sub formă de document SEC separat, exclusiv în limba engleză. Comitetul solicită Comisiei să dispună efectuarea traducerii planului de acțiune în toate limbile oficiale și larga difuzare a acestuia atât prin Internet, cât și în versiune imprimată.

1.12 Comisia propune ca realizarea obiectivelor planului de acțiune să fie supravegheată de grupul de experți pentru biodiversitate. CESE consideră că este indispensabilă implicarea mai accentuată a societății civile.

2. Elementele principale și contextul documentului Comisiei

2.1 În strategia privind biodiversitatea, UE atrăgea atenția încă din anul 1998 asupra „amplorii colosale” a pierderii biodiversității, iar șefii de state și de guverne ai UE au căzut de acord în anul 2001 asupra obiectivului de a opri pierderile „dramatice” ale biodiversității (din UE) până în anul 2010⁽²⁾. La acest summit, publicului european i s-a făcut promisiunea că se va avea grijă de refacerea habitatelor și sistemelor naturale.

2.2 În această comunicare, care prezintă un plan de acțiune pentru conservarea biodiversității, Comisia descrie încă o dată detaliat și insistent situația actuală din domeniul biodiversității sau, mai exact, reducerea continuă a biodiversității. Această reducere este extrem de alarmantă, fapt arătat și de toate studiile Agenției europene de mediu, precum și de așa numitele „liste roșii” ale speciilor de animale și plante pe cale de dispariție la nivel național. În comunicarea sa, Comisia constată că ne aflăm departe de obiectivul formulat de a opri reducerea biodiversității până în 2010 și că evoluția negativă de până acum nu poate fi remediată decât prin „modificarea radicală a politicilor și practicilor”.

2.3 Comisia menționează în continuare că „ritmul și amploarea punerii în aplicare sunt, ca și până acum, insuficiente”, solicitând „Comunității Europene și statelor membre accelerarea punerii în aplicare”, căci altfel este „foarte posibil”, „ca obiectivele propuse pentru anul 2010 să nu fie atinse”.

2.4 Potrivit Comisiei, un astfel de eșec în atingerea obiectivului ar fi de două ori problematic. În acest sens, conservarea biodiversității nu este numai o obligație etico-morală față de viață în toate formele sale, ci este utilă și necesară și din punct de vedere economic. În comunicare se precizează cu exactitate că biodiversitatea reprezintă baza pentru serviciile de protecție a ecosistemelor, printre care se numără „producția de alimente, carburant, fibre și medicamente, reglarea ciclului apei, a aerului și climei, menținerea fertilității solului, precum și a ciclului substanțelor nutritive”. La nivel mondial, „în jur de două treimi din ecosisteme sunt în declin”; prejudiciul financiar — a cărui dimensiune este greu de estimat — rezultat de aici fiind evaluat în comunicarea Comisiei la „mai multe sute de miliarde de euro”.

2.5 În comunicarea Comisiei s-au pus în continuare întrebări referitoare la ce s-a făcut până acum și cu ce rezultat. Privirea nu a fost îndreptată doar către UE însăși, ci s-a descris și situația globală și s-a prezentat responsabilitatea UE în context global.

2.6 Elementul esențial al comunicării îl reprezintă dezbateră din jurul chestiunii acțiunilor care trebuie desfășurate în viitor. În acest sens, Comisia a elaborat un **plan de acțiune al UE** (numai sub formă de anexă, ca document SEC) în care se identifică **patru domenii politice majore**, se definesc **zece obiective prioritare** și se menționează **patru „măsuri de sprijin importante”**.

2.6.1 Primul domeniu politic este dedicat **„biodiversității în Uniunea Europeană”**. Sunt enumerate în continuare 5 din cele 10 obiective prioritare, respectiv:

- protejarea principalelor habitate și specii din Uniunea Europeană;
- conservarea și restabilirea biodiversității și a serviciilor de protecție a ecosistemelor în diferitele zone rurale neprotejate ale Uniunii Europene;
- conservarea și restabilirea biodiversității și a serviciilor de protecție a ecosistemelor în mediul marin neprotejat al Uniunii Europene;
- sporirea compatibilității dintre dezvoltarea rurală și regională și conservarea biodiversității în UE; și
- reducerea efectelor produse de speciile alogene invazive și de genotipurile alogene asupra biodiversității din Uniunea Europeană.

2.6.2 Cel de-al doilea domeniu politic tratează **„UE și biodiversitatea la nivel mondial”**, deoarece reducerea biodiversității nu se limitează doar la teritoriul UE; de aceea, în cadrul dreptului internațional, UE și statele membre și-au luat angajamente în vederea protejării biodiversității, iar, pe de altă parte, sunt responsabile pentru evoluțiile la nivel mondial ca urmare a relațiilor lor comerciale. În acest context, sunt enumerate alte trei obiective prioritare, respectiv:

- îmbunătățirea substanțială a eficienței guvernantei internaționale în favoarea biodiversității și a serviciilor de protecție a ecosistemelor;
- îmbunătățirea substanțială a promovării biodiversității și a serviciilor de protecție a ecosistemelor în domeniul asistenței externe a Uniunii Europene; și
- reducerea substanțială a efectelor comerțului internațional asupra biodiversității la nivel mondial.

2.6.3 Cel de-al treilea domeniu politic tratează **„Biodiversitatea și schimbările climatice”** și prezintă ca obiectiv

- susținerea adaptării biodiversității la schimbările climatice.

⁽²⁾ A se vedea concluziile președinției, Consiliul European de la Göteborg, 15-16 iunie 2001.

2.6.4 În 4. În cel de-al patrulea domeniu politic, comunicarea și planul de acțiune analizează „**baza de cunoștințe**” și formulează al zecelea și ultimul obiectiv prioritar, care privește

— îmbunătățirea substanțială a bazei actuale de cunoștințe pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității în UE și la nivel mondial.

2.6.5 Cele **patru măsuri de susținere centrale** constau în:

- asigurarea resurselor financiare necesare;
- consolidarea procesului decizional la nivelul Uniunii Europene;
- crearea de parteneriate; și
- îmbunătățirea fondului de cunoștințe, sensibilizării și participării opiniei publice.

3. Observații generale privind conținutul comunicării Comisiei

3.1 CESE salută prezentarea comunicării și elaborarea unui plan de acțiune, care au avut loc la 22 mai 2006, la patru zile de la adoptarea unui aviz exploratoriu al CESE privind „**Campania UE pentru conservarea biodiversității poziția și contribuția societății civile**”. CESE consideră că analiza atât a situației de față, cât și a cauzelor coincide aproape total în ambele documente.

3.2 CESE constată că diferitele cauze care stau la originea reducerii speciilor și biotopurilor, cum ar fi intensificarea exploatarea solurilor, respectiv abandonarea habitatelor folosite intens până în prezent, impermeabilizarea solurilor, dezvoltarea imobiliară rurală nesistematizată etc. sunt cunoscute de mulți ani și documentate științific în mod repetat. Acestea se bazează pe deciziile și măsurile agenților economici, respectiv pe deciziile politice luate în conformitate cu legile existente; pericolul biodiversității produsă de măsuri ilegale este relativ mică. Prin urmare, deciziile legale politice și de fond sunt cele care duc la pierderea biodiversității; acestea se bazează, respectiv sunt inițiate adesea prin deciziile și instrumentele financiare ale UE, statelor membre și autorităților locale.

3.3 CESE și comunicarea Comisiei împărtășesc aceeași opinie în ceea ce privește situația și analiza, dar și argumentele în favoarea conservării biodiversității. Comisia menționează în comunicarea sa argumente de ordin etic, moral și economic, iar CESE vorbește în avizul său exploratoriu despre „valoarea intrinsecă” și „valoarea practică” a regiunilor rurale și biodiversității.

Biodiversitatea între dezideratul politic și realitate

3.4 Comunicarea Comisiei supusă analizei se adaugă unei lungi liste de documente politice în care se anunță intenția de a opri reducerea biodiversității. S-au făcut în nenumărate rânduri promisiuni politice, cele mai recente angajamente fiind luate în cadrul reuniunii miniștrilor europeni ai mediului din decembrie 2006, în cursul căreia a fost aprobată comunicarea Comisiei.

3.5 CESE trebuie din păcate să constate că există adesea o prăpastie uriașă între intenții și realitate, iar opinia publică remarcă, bineînțeles, acest lucru. De exemplu, la sfârșitul lunii decembrie, miniștrii responsabili cu domeniul pescuitului au stabilit anumite cote de captură pentru cod care în opinia tuturor (!) biologilor din domeniul marin sunt prea ridicate și care riscă să ducă la periclitarea efectivului acestei specii. În ciuda acestui fapt, se vorbește totuși despre un „rezultat pozitiv”. Acest lucru indică fie analizarea diferită a problematicii și a relației dintre cauză și efect, fie că această temă este abordată verbal, dar în realitate se practică mai departe politicile care duc la pierderea biodiversității.

3.6 Între timp, Comitetul a atras atenția asupra acestei teme într-o serie întreagă de avize și a avertizat că există pericolul pierderii credibilității.

3.7 Este evident că CESE și Comisia nu împărtășesc aceeași opinie cu privire la măsura în care reducerea biodiversității a fost deja conștientizată, apreciată de populație, în general, de factorii responsabili la nivel politic și de principalii actori economici; au fost luate, în special, măsuri politice de combatere a acestui declin. În acest context, CESE nu se îndoiește că reducerea biodiversității nu este conștientizată. Comitetul nu dorește în nici un caz să insinueze că cetățenii sau oamenii politici iau deliberat decizii cu scopul de a aduce prejudicii biodiversității. Cu toate acestea, se pare că există dificultăți considerabile privind chestiunea capacității efective de a evalua consecințele pe termen lung ale deciziilor luate și, unde este cazul, de a trage concluziile necesare. Un alt exemplu, care ilustrează această situație, îl reprezintă activitatea de irigații desfășurată în noile state membre, inclusiv Polonia, în cadrul programelor de dezvoltare rurală realizate în perioada 2004-2006 și planificate pentru perioada 2007-2013. Activitatea de „gospodărire a resurselor de apă destinate agriculturii”, care este finanțată din fonduri UE, presupune, în primul rând, amenajarea tehnică a bazinelor hidrografice. Acest lucru duce, pe de altă parte, la o serie întreagă de efecte negative, începând cu reducerea biodiversității. Din păcate, această acțiune este realizată și planificată cu privire la zone potențiale ale rețelei Natura 2000.

3.8 Comisia menționează că aspectele legate de conservarea biodiversității joacă, printre altele, un „rol important” și în Strategia Lisabona, iar în avizul său privind această comunicare Comitetul Regiunilor „își exprimă aprecierea față de concluziile Consiliului din 23 și 24 martie 2006 în care se face propunerea de integrare a obiectivului 2010 în toate politicile definite în Agenda Lisabona”. CESE se îndoiește de acest lucru și constată mai degrabă că rolul și importanța biodiversității sunt luate în considerare doar marginal în contextul „politicii economice”. Astfel de noțiuni precum „biodiversitate” și „protecția naturii” se regăsesc în trecere în documentele privind Strategia Lisabona, după cum arată o estimare, aceiași lucru întâmplându-se și în cazul programelor naționale de reformă.

3.9 Comisia are perfectă dreptate atunci când vorbește despre „incapacitatea instituțiilor publice și economiilor tradiționale de a recunoaște valoarea economică a patrimoniului natural și a serviciilor de protecție a ecosistemelor”. Dacă valoarea ar fi într-adevăr recunoscută și „costurile externe” ar fi prin urmare asimilate, problema nu s-ar mai pune astfel.

3.10 CESE observase deja în avizul exploratoriu menționat mai sus că în momentul de față conflictele dintre diversele strategii pentru promovarea creșterii economice și a biodiversității tind mai degrabă să capete amploare. În mod greșit, nu se face distincție între creșterea economică și creșterea în termeni cantitativi, iar o astfel de creștere economică poate fi împiedicată sau îngreunată prin conservarea biodiversității. De aceea, protecția naturii și biodiversitatea nu sunt privite în majoritatea cazurilor în care este vorba de exemplu de decizii de fond sau care privesc amenajarea teritorială ca o șansă pentru dezvoltare economică, ci adesea ca obstacol, respectiv impediment în calea acesteia. Numai astfel se poate explica și „presiunea” exercitată încă, parțial chiar intensificată, asupra directivei UE privind conservarea habitatelor naturale și faunei și florei și directivei privind păsările, dar și asupra rețelei Natura 2000 rezultată în urma acestora. Chiar dacă dl DIMAS, Comisarul pentru mediu, s-a pronunțat în prezent împotriva modificării directivei menționate ⁽³⁾, un lucru este clar: protecția naturii este percepută de multe ori ca un obstacol în calea exploatării solurilor și o frână pentru dezvoltare și numai foarte rar ca bază pentru dezvoltarea economică. Totodată cheltuielile financiare, respectiv obligațiile, care rezultă, de exemplu, din înființarea rețelei Natura 2000 sunt resimțite ca o povară și nu ca o investiție de viitor; există, de asemenea, cazuri în care fondurile necesare finanțării nu sunt puse la dispoziție.

3.11 Pe lângă această percepție „economică” a protecției naturii și biodiversității care este complet contrară argumentației economice avansată de Comisie în favoarea conservării biodiversității, există o a doua problemă care a fost creată de înșiși responsabilii cu protecția naturii și care a condus la exacerbarea conflictului cu proprietarii, respectiv utilizatorii terenurilor. CESE a remarcat în repetate rânduri că, de exemplu, modul în care a fost planificată rețeaua NATURA-2000 și maniera în care este acum pusă în aplicare reprezintă un exemplu emblematic pentru cum nu poate funcționa protecția naturii. De fapt, miniștrii responsabili la nivel național respectiv regional critică dintr-o dată baza legală pe care au creat-o ei înșiși cu ani în urmă. Sunt cazuri, de asemenea, când agricultorii nu primesc compensațiile promise de politicieni și, mai mult, se iau decizii fără ca proprietarii respectiv utilizatorii terenurilor să fie consultați, când aceștia ar trebui să ia parte la proces. O astfel de formă de protecție a naturii își pierde credibilitatea și creează neîncredere în rândul cetățenilor.

3.12 Există numeroase exemple care arată că o colaborare rezonabilă poate da rezultate remarcabile, dacă politicienii și membrii administrației respectă promisiunile făcute, iar părțile interesate încheie parteneriate reale.

⁽³⁾ Acțiune salutată de CESE.

Deciziile financiare ale UE: un exemplu negativ

3.13 Deciziile financiare luate în cadrul Summit-ului UE din decembrie 2005 privind perspectiva financiară pentru perioada 2007-2013 s-au referit la reducerea finanțărilor pentru cel de-al doilea pilon PAC. Aceste decizii arată că, în ciuda declarațiilor de intenție și a obiectivelor formulate, biodiversitatea va fi sacrificată în favoarea priorităților politice. Wenn ein halbes Jahr nach den o.g. După șase luni de la summitul UE, în cadrul căruia s-au luat deciziile financiare menționate anterior, Comisia explică în planul de acțiune „necesitatea finanțării corespunzătoare” pentru Natura 2000 ca fiind una din cele patru măsuri centrale de susținere, aceasta fiind o cerere pertinentă din punct de vedere formal și de conținut, dar care însă nu are nici o legătură cu realitatea politică. Mai mult, este demonstrată discrepanța dintre vorbe și fapte.

3.14 CESE a atras în repetate rânduri atenția că finanțarea celui de-al doilea pilon PAC este insuficientă, mai ales acum când i-au fost atribuite sarcini suplimentare precum finanțarea rețelei Natura 2000 și punerea în aplicare a directivei cadru privind apa. Ce să creadă cetățeanul despre o politică în mod evident contradictorie și care dă naștere la conflicte pe plan local?

3.15 Prin urmare, CoR are perfectă dreptate să pledeze în avizul său pentru „alocarea unei părți importante din resurse pentru o agricultură durabilă și pentru conservarea regiunilor rurale cu ocazia revizuirii perspectivei financiare 2007-2013, prevăzută pentru anul 2008”.

3.16 Același lucru este valabil și pentru revendicarea în fapt justificată a Comisiei, conform căreia „este necesar să se garanteze că fondurile comunitare pentru dezvoltarea regională promovează și nu prejudiciază biodiversitatea și că se stabilesc parteneriate care servesc interesului responsabililor cu planificarea și dezvoltarea, dar interesului biodiversității”. CESE susține cu tărie și această solicitare care a fost între timp exprimată în mai multe rânduri. Dar, și în acest caz, decalajul dintre declarațiile de intenție (reale) și practicile politice cotidiene este evident, deoarece, în principiu, nu s-a schimbat nimic. Ca și până acum, continuă să se construiască infrastructuri (în parte cofinanțate de UE) în zone extrem de valoroase din punctul de vedere ecologic și în ciuda măsurilor necesare de compensare și înlocuire în cele din urmă tot se produce o reducere a biodiversității — a se vedea prezentarea situației din UE.

3.17 CESE este de părere că cererile de fonduri structurale trebuie să fie valabile pentru toate cheltuielile UE dacă se dorește satisfacerea unei exigențe impuse de a aplica o politică coerentă.

3.18 În opinia CESE, domeniile care reprezintă un bun punct de plecare sunt cele în care UE are o mare responsabilitate în baza competențelor care îi revin. Politica agricolă reprezintă un asemenea punct de plecare. Situația actuală arată că reglementările legale existente nu sunt suficiente pentru conservarea biodiversității la scară largă. Dacă plățile din agricultură s-ar efectua „numai” cu respectarea legilor existente, ne-am da repede seama că biodiversitatea nu este promovată.

3.19 În prezent, plățile directe către agricultori, care reprezintă cea mai mare parte din bugetul agriculturii, nu sunt concepute ca un mijloc de promovare a biodiversității, ci mai degrabă ca o modalitate de a-i pregăti pe agricultori să facă față provocărilor piețelor mondiale. CESE a atras însă în repetate rânduri atenția că „modelul agricol european“, care tratează printre altele și conservarea biodiversității, nu este compatibil cu condițiile de pe piața mondială. Dorința de a-i face pe agricultori competitivi pe piața mondială și de a aștepta în același timp de la ei să promoveze biodiversitatea, nu este fezabilă.

3.20 De aceea, Comitetul a subliniat că „atâta timp cât condițiile de pe piața mondială tind să împiedice adoptarea generală a practicilor agricole favorabile protecției naturii, sunt necesare măsuri politice speciale“ care ar putea însemna, de exemplu, că „ajutoarele pentru măsuri de agricultură ecologică să fie atât de atrăgătoare încât să-i determine pe toți agricultorii Uniunii Europene să adopte procese de producție ecologice (*).“ Și în acest caz, realizările sunt mult mai puține decât obiectivele anunțate.

3.21 Este limpede că situația politică privind la protecția biodiversității se deosebește fundamental de celelalte domenii ale politicii, de exemplu politica financiară și de stabilitate. În aceste domenii, Comisia încearcă, parțial împotriva rezistenței extrem de accentuate, să-și impună propria linie politică, dispunând de instrumentele care-i permit să ceară urmarea cursului de acțiune considerat corect, a se vedea Criteriile de la Maastricht. Conservarea biodiversității nu a depășit până acum stadiul promisiunilor politice declarative.

3.22 Tocmai de aceea, în avizul său exploratoriu CESE a pus accent pe identificarea contextului social care ar putea face posibilă o situație, în care toți să se pronunțe pentru biodiversitate, dar în care să se producă în același timp un declin dramatic al biodiversității. Comitetul a ajuns la concluzia că societatea (și o mare parte a sferei politice) nu conștientizează suficient valoarea intrinsecă și practică a biodiversității. Dacă cele două argumente în favoarea conservării biodiversității nu sunt acceptate și înțelese în totalitate, nici o politică nu poate fi eficientă în acest domeniu. De aceea CESE a solicitat să se pună un accent politic pe promovarea necesității de menținere a biodiversității. Cu toate că planul de acțiune prezentat de UE se referă la această chestiune în domeniul politic 4 și în „măsurile centrale de susținere“, acesta nu este tratat cu atenția necesară.

3.23 CESE nu dorește să reitereze observațiile pe această temă prezentate în avizul său din 18.5.2006. Comitetul poate doar să solicite Comisiei, Consiliului și Parlamentului să treacă încă o dată în revistă considerațiile exprimate în acest aviz. Este cunoscută situația dramatică privind evoluția biodiversității, ea fiind desfășurată în mare măsură în limitele acțiunilor legale. UE a luat unele măsuri, dar acestea nu au efect, printre altele, deoarece au fost primite fără prea mare convingere sau nu au fost acceptate deloc. Mai mult, se iau în continuare multe decizii, cu toate că acestea sunt contraproductive.

4. Observații speciale

4.1 Dacă într-un plan de acțiune se prezintă peste 160 de propuneri diferite pentru îmbunătățirea situației, acest lucru

arată mai întâi că până acum au existat deficite în foarte multe domenii politice și pe cele mai diverse planuri. Dar, în același timp, trebuie să se pună întrebarea dacă toate măsurile sunt importante în egală măsură și dacă toate ar trebui puse în aplicare simultan. Această problemă nu trebuie să implice faptul că CESE ar trebui să considere măcar una dintre măsurile introduse ca falsă. Comitetul se îndoiește însă că toate aceste măsuri sunt aplicate în mod serios.

4.2 CESE consideră că este esențială abordarea în detaliu și fără întârziere a domeniului politic 4. Politikbereich umgehend und umfassend anzugehen: Este imperios necesară îmbunătățirea bazei de cunoștințe privind însemnătatea biodiversității și consecințele reale pe termen lung ale diferitelor decizii privind biodiversitatea. Numai dacă există într-adevăr o bază corespunzătoare de cunoștințe care să fie în mod real acceptată de societate și de politicieni, va fi posibilă dezvoltarea sentimentului de implicare care este esențial la nivel politic, dacă se dorește producerea unor „schimbări substanțiale în politică și în practică“, pe care Comisia le consideră necesare. Este foarte greu de stabilit dacă în prezent lipsesc ideile și cunoștințele corespunzătoare sau mai degrabă voința sau capacitatea politică de a pune în aplicare măsurile.

4.3 Fără îndoială că UE va fi judecată în funcție de capacitatea sa de a pune în practică măsurile prezentate în planul de acțiune, inclusiv planul de revizuire a politicii privind biodiversitatea și a politicii de cheltuieli. Deciziile financiare din decembrie dau naștere la scepticism în rândul multora dintre părțile interesate, care au îndoeli dacă această modificare a politicii se va realiza cu adevărat. Scepticismul acestora este amplificat de faptul că și în situațiile în care interesele economice nu au împiedicat protecția efectivă a biodiversității, nu s-au putut obține succese în trecut.

4.4 Ca exemplu se poate aminti un domeniu problematic, care nu a fost luat deloc menționat în documentul Comisiei, deși are o însemnătate specială pentru multe specii pe cale de dispariție, și anume vânătoarea. În cele 27 de state membre ale UE, Elveția și Norvegia sunt împușcate sau capturate anual aproximativ 102 milioane de păsări, printre care se numără circa 37 de milioane de păsări cântătoare. Aceste cifre au fost stabilite pe baza statisticilor de vânătoare. Este cert că pierderile însemnate suferite de speciile de păsări migratoare ca urmare a vânătorii reprezintă un factor-cheie al mortalității.

4.5 Ar trebui și ar putea fi interzisă vânătoarea la speciile de păsări precum nagățul, becațina comună, rața sălbatică, ciocărlia, prepelița, turturica și sitarul pitic, având în vedere că toate aceste specii sunt în declin în Europa sau în părți ale Europei. Trebuie avut în vedere faptul că în majoritatea țărilor europene vânătoarea speciilor de păsări migratoare este o activitate practică în timpul liber de către o minoritate restrânsă din populație. Nu există nici o motivație economică, vânătoarea fiind practică din pură plăcere. Și, de aceea — sau poate tocmai din acest motiv — nu s-a înregistrat încă nici un succes în acest domeniu. Se dovedește în permanență cât de dificil este să ne schimbăm chiar și astfel de deprinderi și că este mult mai greu să operăm „schimbările fundamentale“ corespunzătoare.

(*) Viitorul PAC, avizul CESE din 21.3.2002, JO C 125, 27.5.2002, p. 87-99.

4.6 Insula grecească Tilos este un exemplu pozitiv remarcabil pentru ceea ce poate realiza prin interzicerea vânătorii. Din anul 1993 nu se mai vânează pe această insulă, ceea ce a dus la o creștere substanțială a diversității speciilor și a efectivului diverselor specii. UE a promovat această inițiativă folosind un număr de instrumente, inclusiv un proiect în cadrul programului LIFE.

4.7 În concluzie, CESE dorește să sublinieze încă o dată că este de acord cu conceptul de **responsabilitate globală** la care face referire Comisia. Comitetul constată însă că, în acest sens, UE nu merită să primească încă o cunună de lauri. Comisia menționează în comunicarea sa că momentan se alocă „doar 1/100 din bugetul de sprijin anual de dezvoltare al Comunității și al statelor membre” proiectelor internaționale pentru conservarea biodiversității, ceea ce înseamnă că se alocă mai puțin de 0,004 % din totalul cheltuielilor conservării biodiversității.

4.8 Pe de altă parte, se are în vedere răspunderea crescută a UE pentru distrugerea biodiversității în alte părți ale lumii. În comunicare se menționează ca exemplu distrugerea pădurilor tropicale. CESE dorește să-și exprime îngrijorarea cu privire la faptul că aceste defrișări nu sunt contraproductive doar din punctul de vedere al protecției biodiversității, ci și din motive de protecție a climei: 20 % din poluarea globală cu CO₂ își are originea în defrișarea pădurilor!

4.9 CESE atrage atenția asupra riscului evident pentru producția agricolă și animală, pe care îl constituie procesul rapid de eroziune a resurselor genetice pentru producția de alimente.

4.10 CESE își manifestă profunda îngrijorare cu privire la faptul că, de exemplu, aplicarea strategiei UE de promovare a biocombustibililor ar putea duce la distrugerea masivă a pădurilor tropicale dacă se folosesc mărfuri de import ieftine în loc de produse autohtone care protejează mediul înconjurător. Malaiezia produce în prezent aproximativ 5 milioane de tone de ulei de palmier pe an, iar plantațiile de palmieri au fost cauza a circa 90 % din totalul defrișărilor pădurii tropicale din țară în perioada dintre 1985 și 2000. Acum urmează a fi defrișate alte

6 milioane de hectare de pădure tropicală, în Indonezia chiar 16,5 milioane de hectare pentru cultivarea de plantații pentru producerea de ulei de palmier. Uleiul de palmier este un produs destinat exportului. O termocentrală din localitatea germană Schwäbisch-Hall, care este dată ca model în materie de politică energetică, funcționează în proporție de peste 90 % cu ulei de palmier!

4.11 Pe lângă aceste aprecieri diferite ca strategie și conținut, CESE ar dori să mai sublinieze două aspecte importante din punct de vedere formal:

4.11.1 Este cu siguranță deranjant pentru părțile vizate și interesate când se văd nevoite să confrunte diferite documente ale UE pentru a obține o imagine de ansamblu asupra aceluiași domeniu politic. Având în vedere indicațiile administrativ-tehnice conform cărora documentele Comisiei trebuie să fie concise, planul de acțiune propriu-zis, care este menționat în cuprinsul comunicării Comisiei ca fiind anexa 1, nu este anexat acestei comunicări. Planul este disponibil doar ca document SEC, unde noțiunea de „plan de acțiune” nu apare deloc pe pagina de gardă respectivă. În document se face referire doar la o „anexă tehnică”. În plus, planul de acțiune este disponibil numai în limba engleză (deci nu și în alte limbi oficiale) și este tipărit cu caractere greu lizibile. Toate aceste elemente sunt deranjante. Din acest motiv, CESE solicită Comisiei să dispună efectuarea traducerii planului de acțiune în toate limbile oficiale și să asigure larga difuzare a acestuia atât prin Internet, cât și în versiune tipărită.

4.11.2 Comisia propune ca realizarea obiectivelor planului de acțiune să fie supravegheată de grupul de experți pentru biodiversitate. CESE propune, pe de altă parte, ca societatea civilă să fie implicată mai mult, tocmai datorită chestiunii menționate mai sus, care a fost prezentată în detaliu în avizul exploratoriu, deoarece cetățenii sunt prea puțin sensibilizați în acest sens și, în consecință, nu se simt suficient de „vizați” de această problemă.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată)

COM(2006) 543 final — 2006/0170 (COD)

(2007/C 97/04)

La 11 octombrie 2006, Consiliul European, în conformitate cu articolul 175 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 25 ianuarie 2007. Raportor: dl Osborn.

În cea de-a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 188 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 8 abțineri.

1. Introducere

1.1 Obiectivul propunerii Comisiei este inițierea codificării Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării și a unor modificări ulterioare ale directivei menționate.

1.2 Comitetul sprijină cu tărie codificarea regulată a legislației europene în toate domeniile. Comitetul este de acord cu Comisia și cu celelalte instituții că aceste codificări fac legislația mai transparentă și mai accesibilă tuturor celor care doresc să o utilizeze și mai ușor de înțeles de către publicul larg.

2. Observații generale

2.1 În cazul de față, codificarea are și avantajul suplimentar de a grupa toată legislația europeană privind prevenirea și controlul integrat al poluării într-o singură directivă în timp util, înainte ca actuala revizuire a sistemului de prevenire și control al poluării să fi dat naștere la noi propuneri de modificare. Astfel, codificarea va facilita examinarea oricăror propuneri noi de către instituțiile europene și de către celelalte părți interesate.

2.2 În acest context, Comitetul reamintește observațiile privind evoluția punerii în aplicare a prevenirii și controlului integrat al poluării pe care le-a inclus în avizul său din decembrie 2003 ⁽¹⁾. În acel moment, Comitetul își exprimase îngrijorarea față de câteva probleme deja identificate în procesul de punere în aplicare a directivei. Acestea cuprindeau întârzieri și confuzii la transpunere, întârzieri și lipsă de transparență în ceea ce privește condițiile impuse amplasamentelor supuse controlului IPPC, dificultăți în asigurarea unor standarde consecvente de inspecție a amplasamentelor în uz și de eliberare a autorizațiilor și altele.

2.3 De atunci, Comisia a elaborat un plan de acțiune pentru sprijinirea unor progrese mai rapide în întreaga Uniune, iar Comitetul se bucură să constate, din studiile curente realizate de Comisie cu privire la punerea în aplicare, că, într-adevăr, punerea în aplicare în mai multe regiuni din Uniune pare să se fi accelerat.

2.4 Cu toate acestea, Comitetul este în continuare îngrijorat cu privire la câteva aspecte ale punerii în aplicare. În special, este îngrijorat de faptul că mai multe state se vor confrunta probabil cu dificultăți majore în efortul de a aduce toate amplasamentele în regim de control IPPC până la sfârșitul anului 2007, în conformitate cu cerințele directivei. (Majoritatea țărilor din Europa au avut la dispoziție zece ani pentru aplicarea deplină a directivei și chiar și noile state membre au avut la dispoziție circa trei ani pentru a realiza cel puțin cadrul fundamental de control pentru amplasamentele cu instalații). Comitetul continuă să fie îngrijorat, de asemenea, de lipsa de transparență în legătură cu motivele care au determinat unele autorități competente să acorde autorizații unor operațiuni care sunt departe de a respecta nivelurile de emisii stabilite prin documentele BREF. Conceptul de bază de evaluare integrată care să permită aplicarea unor compromisuri rezonabile între emisiile în diferite medii nu este întotdeauna pus în aplicare în mod eficient. Diferențele practice în ceea ce privește frecvența și consistența în aplicarea procedurilor de inspecție constituie, de asemenea, motive de îngrijorare.

2.5 CESE se bucură de rolul care îi va reveni în comentarea mai aprofundată, în etapele ulterioare, a procesului de revizuire a legislației IPPC. Până atunci, ținând seama de stadiile foarte variate de punere în aplicare evidențiate de studiile actuale ale Comisiei, CESE ar dori să încurajeze Comisia și celelalte instituții să ia în considerare noi măsuri semnificative care să asigure o aplicare mai eficientă a legislației.

⁽¹⁾ JO C 80, 30.3.2004, p. 29-34.

2.6 IPPC are potențialul de a genera o îmbunătățire constantă a standardelor de funcționare a întreprinderilor din Europa, într-un mod care să țină seama de condițiile și de împrejurările locale. IPPC are însă nevoie de multă vreme pentru a se impune ca un factor semnificativ de schimbare și îmbunătățire a performanțelor de mediu. Dacă se dorește păstrarea încrederii întreprinderilor și a restului societății civile, este esențial ca legislația IPPC să fie pusă în aplicare în mod transparent și coerent în întreaga Europă. Altminteri, nu va reuși să creeze un cadru dinamic pentru îmbunătățirea constantă a performanțelor pe

măsură ce ciclul investițional deschide noi perspective, va denatura concurența și va duce la o tot mai mare lipsă de încredere în întregul sistem ca mijloc de îmbunătățire a performanțelor de mediu și a calității mediului în întreaga Europă.

2.7 Codificarea legislației existente propuse prin prezenta directivă este un pas util în sine. Aceasta trebuie, însă, privită doar ca o metodă de a pregăti calea pentru măsuri ulterioare, care vor fi probabil necesare pentru îmbunătățirea punerii în aplicare ca urmare a prezentei revizuirii.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Consiliului privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovină (versiune codificată)

COM(2006) 749 final — 2006/0250 (CNS)

(2007/C 97/05)

La 22 decembrie 2006, Consiliul, în conformitate cu dispozițiile articolelor 37 și 94 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 25 ianuarie 2007 (raportor: dl **Gilbert BROS**).

În cea de a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 184 voturi pentru, 1 vot împotriva și 16 abțineri.

1. Introducere

1.1 Obiectul prezentei propuneri este inițierea codificării Directivei 77/504/CEE a Consiliului din 25 iulie 1977 privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovină. Noua directivă va înlocui diferitele acte legislative pe care le încorporează; ea păstrează în totalitate substanța acestora și se limitează la a le regrupa și a le aduce exclusiv acele modificări formale impuse de însăși operațiunea de codificare.

2. Observații generale

2.1 Comitetul consideră că este foarte util să se integreze toate textele într-o singură directivă. În contextul Europei cetățe-

nilor, Comitetul, ca și Comisia, acordă o mare importanță simplificării și clarificării dreptului comunitar, pentru a-l face mai lizibil și mai accesibil cetățenilor, oferindu-le astfel noi ocazii și posibilitatea de a face uz de drepturile specifice care le sunt conferite.

2.2 S-a urmărit ca această culegere de dispoziții să nu introducă nici o modificare de fond și să urmărească exclusiv prezentarea dreptului comunitar într-o formă clară și transparentă. Comitetul subscrie fără rezerve la acest obiectiv și, având în vedere garanțiile prezentate, primește propunerea în mod favorabil.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor de lucru la locul de muncă (a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (versiune codificată)”

COM(2006) 652 final — 2006/0214 (COD)

(2007/C 97/06)

La 22 noiembrie 2006, Consiliul, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 22 ianuarie 2007. Raportor: dl. VERBOVEN.

În cea de-a 432-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie 2007), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 181 de voturi pentru, 2 voturi împotriva și 11 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Comitetul aprobă, în esență, propunerea examinată, solicită Comisiei să aibă în vedere cele două rezerve formulate și să modifice textul considerentelor în consecință și dorește ca propunerea să fie rapid aprobată de Parlament și Consiliu.

2. Expunere de motive

2.1 Rezumatul propunerii Comisiei

2.1.1 Obiectul prezentei propuneri este codificarea Directivei 89/655/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă. Noua directivă va înlocui diferitele acte pe care le încorporează⁽¹⁾; conform Comisiei, noua directivă păstrează în întregime conținutul acestora și se limitează la a le regrupa și la a le aduce numai modificările formale inerente procesului de codificare.

2.2 Observații

2.2.1 Respectarea normelor de sănătate și securitate la utilizarea echipamentelor de lucru constituie un aspect important al măsurilor de prevenire. Din 1989, aceste norme fac obiectul unei armonizări minime. Directiva din 30 noiembrie 1989 a fost modificată de mai multe ori, pentru a include un număr semnificativ de situații de lucru (în principal munca la înălțime) și pentru a integra o abordare extinsă a sănătății la locul de muncă, făcând trimitere la principiile de ergonomie. Diferitele revizuirii pot da naștere unor dificultăți pentru destinatarii

acestei legislații, deși Comisia a realizat coordonarea neoficială a normelor aplicabile.

2.2.2 O codificare nu poate duce la nici o modificare cu caracter substanțial. Comitetul, după examinarea propunerii, consideră că textul examinat respectă acest principiu fundamental, sub rezerva următoarelor observații:

— considerentele (10) și (11) din Directiva 2001/45/CEE atrăgeau atenția asupra formării specifice necesare a lucrătorilor care trebuie să utilizeze echipamentele pentru lucrări la înălțime. Comitetul dorește ca propunerea de codificare să includă o astfel de recomandare în cadrul considerentelor sale;

— Comitetul consideră că prezenta propunere ar trebui înaintată spre consultare Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă, în temeiul Deciziei 2003/C 218/01 a Consiliului din 22 iulie 2003. Această consultare ar trebui menționată în cadrul considerentelor directivei în conformitate cu practica urmată până în prezent.

2.2.3 Sub rezerva observațiilor menționate anterior, Comitetul consideră că propunerea Comisiei constă în unificarea rațională a dispozițiilor în vigoare, clarificându-le, și nu pune probleme de fond.

2.2.4 Comitetul aprobă, în esență, propunerea examinată, solicită Comisiei să aibă în vedere cele două rezerve formulate și să modifice textul considerentelor în consecință și dorește ca propunerea să fie rapid aprobată de Parlament și Consiliu.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Directiva 89/655/CEE a Consiliului, Directiva 95/63/CE a Consiliului și Directiva 2001/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă (versiune codificată)

COM(2006) 664 final — 2006/0222 (COD)

(2007/C 97/07)

La 12 decembrie 2006, Consiliul, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 22 ianuarie 2007. (raportor: dl VERBOVEN).

În cea de a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 192 voturi pentru, 3 voturi împotriva și 6 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Comitetul este de acord cu propunerea examinată și speră ca ea să fie cât mai curând adoptată de Parlament și de Consiliu.

1.2 În afară de aceasta, Comitetul își exprimă din nou speranța ratificării de către statele membre a Convenției nr. 162 a OIM privind siguranța în utilizare a azbestului.

2. Expunere de motive

2.1 Rezumatul propunerii Comisiei

2.1.1 Obiectul prezentei propuneri este inițierea codificării Directivei 83/477/CEE a Consiliului din 19 septembrie 1983 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă (a doua directivă individuală în sensul articolului 8 din Directiva 80/1107/CEE). Noua directivă va înlocui diferite acte pe care le încorporează ⁽¹⁾; conform Comisiei, noua directivă păstrează în întregime conținutul acestora și se limitează la a le regrupa și a le aduce *numai modificările formale* inerente procesului de codificare.

2.2 Observații generale

2.2.1 Expunerea la azbest constituie în continuare un factor de risc important pentru mai multe categorii de lucrători, în special din domeniul construcțiilor. În general, se estimează că, de-a lungul secolului al XX-lea, Europa a consumat mai multe zeci de milioane de tone de azbest. În ciuda interzicerii azbestului de către Uniunea Europeană în 1999, expunerea la azbest se va produce în continuare vreme de câteva decenii, în principal din cauza numeroaselor clădiri care conțin azbest. De altfel, înseși operațiunile de casare a diverselor echipamente care conțin azbest și de gestionare a deșeurilor pot prezenta riscuri de expunere la azbest.

2.2.2 Comitetul a studiat de mai multe ori problemele ridicate de protecția lucrătorilor împotriva expunerii la azbest. Reamintim în special avizul din proprie inițiativă adoptat la 4 martie 1999 ⁽²⁾.

2.2.3 Prima directivă menită să îi protejeze pe lucrători împotriva riscurilor care rezultă din expunerea la azbest datează din 1983. Aceasta a fost modificată de mai multe ori, pentru a i se extinde domeniul de aplicare, pentru a întări măsurile de prevenire și pentru a scădea valorile limită ale expunerilor. Aceste revizuirii succesive riscă să creeze confuzii în rândul destinarilor acestui act legislativ.

2.2.4 O codificare nu poate duce la nici o modificare substanțială a legislației. Comitetul, după studierea propunerii, estimează că textul examinat respectă în întregime acest principiu fundamental. Codificarea constă în regruparea rațională a diferitelor dispoziții în vigoare, operațiune menită să le facă mai clare și care, așadar, nu ridică nici un fel de probleme de fond.

2.2.5 Comitetul dorește ca Comisia să consulte cât mai curând partenerii sociali și comitetul consultativ pentru securitatea, igiena și protecția sănătății la locul de muncă.

2.2.6 Comitetul este de acord, așadar, cu propunerea examinată și speră ca ea să fie cât mai curând adoptată de Parlament și de Consiliu.

2.3 Observații speciale

2.3.1 Comitetul readuce în atenție avizul său adoptat la 4 martie 1999 și, mai cu seamă, își exprimă din nou speranța ratificării de către statele membre a Convenției nr. 162 a OIM privind siguranța în utilizare a azbestului. Până în prezent, numai 10 dintre cele 27 de state membre au ratificat-o. Ratificarea de către statele membre ale Uniunii Europene ar contribui la a conferi convenției OIM mai multă autoritate ca instrument major de protecție, la scară mondială, a sănătății și securității lucrătorilor.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Directiva 83/477/CEE a Consiliului, Directiva 91/382/CEE a Consiliului, Directiva 98/24/CE a Consiliului (numai articolul 13) și Directiva 2003/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

⁽²⁾ JO C 138, 18 mai 1999, p. 24.

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Politica europeană în domeniul logistic”

(2007/C 97/08)

În contextul activităților președinției finlandeze a Uniunii Europene, Excelența Sa Mari KIVINIEMI, Ministrul comerțului exterior și al dezvoltării din Finlanda, a solicitat la 17 noiembrie 2005 printr-o scrisoare un aviz Comitetului Economic și Social European, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, cu privire la „Politica europeană în domeniul logistic”.

Secțiunea pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 11 ianuarie 2007. Raportor: dl RANOC-CHIARI.

În cea de-a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 82 voturi pentru, 5 voturi împotriva și 10 abțineri.

1. Recomandări și concluzii

1.1 Transportul eficient este un element esențial pentru menținerea și creșterea competitivității europene. Gestionarea complexității fluxurilor de transport într-o societate modernă necesită moduri de transport extrem de eficiente și o cooperare armonioasă între ele. Soluțiile logistice avansate și integrate pot să faciliteze optimizarea operațiunilor de transport de mărfuri și, prin urmare, să favorizeze creșterea și să facă Europa mai competitivă la nivel global.

1.2 Inițiativa președinției finlandeze și comunicarea publicată de Comisie ⁽¹⁾ în luna iunie a acestui an demonstrează modul în care eficiența logisticii poate fi un instrument de consolidare și exploatare a sinergiilor pozitive dintre protecția mediului și competitivitate. Aceasta poate fi realizată prin optimizarea utilizării raționale a vehiculelor și a infrastructurii cu scopul de a reduce transporturile inutile. De aceea, CESE consideră că este important să se depună eforturi de dezvoltare care pot pune în valoare contribuțiile tuturor părților implicate: firmele de logistică și angajații lor, întreprinderile utilizatoare și angajații lor, cât și autoritățile și asociațiile.

1.3 Aceste eforturi ar trebui sprijinite printr-un plan strategic pentru logistică ca factor de creștere și competitivitate, elaborat de Comisie. Planul trebuie să definească în mod clar sarcinile autorităților și ale mediului de afaceri. Acesta trebuie să adopte o abordare multimodală a transportului și să se bazeze pe politica economică, de transport, pe interesele sociale și de mediu și pe factorii regionali.

1.4 Logistica transporturilor este o activitate care folosește intens mâna de lucru, necesită personal și conducere calificate și instruite. Prin urmare, acest plan trebuie să ilustreze în detaliu condițiile care trebuie îndeplinite în domeniul logistic de învățământul obligatoriu și cel post-școlar. Trebuie să examineze, de asemenea, și posibilitățile de a acorda sprijin pentru dezvoltarea cercetării și a infrastructurii.

1.5 În acest context, piețele locurilor de muncă pot juca un rol foarte important în menținerea și dezvoltarea serviciilor logistice competitive adaptate cerințelor competiției și industriei.

Partenerii sociali pot promova procedurile și funcționarea pieței locurilor de muncă în logistică printr-un dialog continuu. Asigurarea stabilității locurilor de muncă și condiții de muncă adecvate, precum și îmbunătățirea productivității pot fi considerate obiective comune.

1.6 Abordarea precedentă a Comisiei de rezolvare a problemelor de aglomerare a traficului pe anumite rute din interiorul UE prin reglementarea în scopul revenirii la cotele de transport de la nivelul anului 1998, nu pare a se conforma evoluțiilor actuale de pe piața transporturilor.

1.7 În prezent, sarcina principală este de a obține o coordonare între modurile de transport, acolo unde este posibil și unde eficiența și adecvarea fiecărui mod de transport pot fi exploatate la maximum. Aceasta se va obține când vor fi întrunite condițiile tehnice, practice și economice. Provocarea pentru UE este de a conveni asupra unei politici comune care va crea aceste condiții, respectiv de a dezvolta aceste baze. Viitoarea politică va trebui să se concentreze și asupra asigurării unor sisteme de transport sigure, ecologice și eficiente.

2. Context

2.1 Finlanda a solicitat CESE să elaboreze un aviz exploratoriu privind „Politica europeană în domeniul logistic”, citând un număr de motive care demonstrează de ce dezvoltarea în acest domeniu este atât de importantă pentru competitivitatea europeană. Este vorba, printre altele, de următoarele aspecte:

2.2 Economia globală se află într-o perioadă de tranziție. Cea mai recentă etapă a globalizării a început în anii '90, când economiile în ascensiune din Asia au devenit deschise către economia de piață internațională. Rezultatul acestei acțiuni a fost o re poziționare a producției industriale și a prestărilor de servicii. În Europa, extinderea UE, creșterea economică din țările învecinate Uniunii și refacerea economică a Rusiei determină modificări în structurile producției industriale și ale piețelor de servicii din Europa. UE trebuie să reacționeze rapid și hotărât în fața acestor provocări, așa cum se evidențiază în Strategia Lisabona.

⁽¹⁾ Logistica transporturilor de mărfuri în Europa — cheia mobilității durabile COM(2006) 336 final din 28.6.2006.

2.3 Aceste evoluții se reflectă și în sectorul european de transporturi. În primul rând, piețele de transport din toate statele membre trebuie integrate cu succes în piețele de transport ale Comunității. În acest context, CESE recomandă să se acorde o atenție specială acelor țări care sunt în continuare integrate din punct de vedere tehnic în sistemul de transport din fosta Uniune Sovietică. În al doilea rând, constrângerile de mobilitate existente încă în UE trebuie îndepărtate, iar operațiunile de transport trebuie organizate în mod eficient. În al treilea rând, pentru a exploata la maximum oportunitățile economice din țările vecine UE, trebuie dezvoltate rute de transport către aceste țări. Blocajele existente la granițele cu țări terțe demonstrează cât de importantă este rezolvarea acestor probleme. În multe cazuri, transportul de mărfuri se efectuează prin frontierele UE și de aceea este foarte important să se acorde o atenție deosebită dezvoltării de infrastructuri și tehnologii adecvate atât în statele membre UE, cât și în țări terțe.

2.4 Unul dintre obiectivele Strategiei Lisabona este de a propulsa Europa spre calitatea de cea mai competitivă economie a lumii. Un sistem de transport modern, funcțional și eficient este vital pentru dezvoltarea unei economii durabile. Totuși, îmbunătățirea competitivității în întreprinderile din UE necesită un grad din ce în ce mai ridicat de calitate, punctualitate și eficiență în transport. În același timp, creșterea rapidă a transportului de mărfuri — în special a transportului rutier — provoacă saturarea transportului în multe părți ale Europei. Aceasta presupune cheltuieli suplimentare pentru industria europeană. Asemenea evoluții nedorite au repercusiuni negative și asupra mediului natural de viață.

2.5 În UE au fost depuse eforturi considerabile pentru deschiderea piețelor de servicii logistice și pentru integrarea rețelilor de transport din Europa. Cu toate acestea, rezultatele nu sunt încă satisfăcătoare și există în continuare multe obstacole în calea progresului. În politica de transport a UE, logistica nu a primit atenția meritată, deși costurile logistice din industrie și comerț sunt considerabile. De fapt, acestea reprezintă o parte importantă din totalul cifrei de afaceri a întreprinderilor. Sectorul logistic european este, de asemenea, un important angajator.

2.6 Eficiența logistică este un instrument de consolidare și exploatare a sinergiilor între protecția mediului și competitivitate. Aceasta poate fi realizată prin optimizarea utilizării raționale a vehiculelor și a infrastructurii cu scopul de a reduce transporturile inutile.

2.7 Logistica îmbunătățită poate avea efecte pozitive și asupra dezvoltării regionale a UE, deoarece se acordă mai puțină importanță locațiilor geografice, promovându-se astfel creșterea economică regională și competitivitatea. Logistica transporturilor ar putea avea un rol important în mobilitatea durabilă.

3. Introducere

3.1 Contactele între Finlanda și Comisia Europeană au avut drept rezultat publicarea de către Comisie în iunie 2006 a unei

comunicări privind Logistica transportului de mărfuri în Europa — cheia mobilității durabile ⁽²⁾. Această comunicare examinează condițiile necesare în vederea unei apropieri între logistică și politica transporturilor.

3.2 În documentul său consultativ din martie 2006 ⁽³⁾ referitor la această comunicare, Comisia tratează o serie de aspecte privind dezvoltarea viitoare a logisticii și importanța acesteia pentru un sector de transport eficient în UE, cu o accentuare clară a intermodalității și a cooperării între modurile de transport.

3.3 Documentul arată că, atunci când se compară PIB și cheltuielile logistice, inclusiv transportul, între Europa (UE-15) și America de Nord, procentul din PIB aferent logisticii a crescut în Europa de la 12,2 % în 1998 la 13,3 % în 2002. În aceeași perioadă, cheltuielile logistice din America de Nord au scăzut de la 11 % la 9,9 %.

3.4 Documentul consultativ al Comisiei se referă și la măsurile anterioare adoptate de Comisie. Eforturile de Cercetare și Dezvoltare Tehnologică (CDT) din ultimii ani s-au concretizat într-o serie de proiecte vizând intermodalitatea, pe de o parte, și logistica, pe de altă parte. Scopul acestor proiecte este de a contribui la o mai bună înțelegere a relației dintre deciziile în materie de logistică și serviciile de transport ⁽⁴⁾.

3.5 Cartea albă a Comisiei din 2001 ⁽⁵⁾ conține informații de bază despre sistemul de transport din UE și avansează un număr de idei și propuneri pentru îmbunătățirea situației transportului până în 2010. Aceasta stabilește obiective cantitative pentru diferitele moduri de transport. Până în 2010, cota de piață a diferitelor moduri de transport va reveni la nivelulurile anului 1998. Se pune un accent puternic pe importanța intermodalității, adică pe modul în care diferitele moduri de transport pot fi integrate, în special în ceea ce privește transportul pe distanțe lungi în Europa. Obiectivul este de a orienta din ce în ce mai mult transportul de mărfuri către transportul feroviar și maritim. Programul Marco Polo este o parte componentă a acestui obiectiv. Totuși, aceasta va necesita soluții tehnice și logistice care să permită menținerea în uz a conceptului de livrare la domiciliu. În Cartea albă se afirmă că întârzierile și costurile adiționale asociate procesului de transbordare obstrucționează competitivitatea în beneficiul transportului rutier, a cărui rețea foarte dezvoltată face posibil transportul de bunuri către practic orice destinație. Observațiile de mai sus, referitoare la infrastructurile rutiere dezvoltate, sunt valabile în principal pentru statele UE 15. Infrastructura rutieră din noile state membre este mai puțin dezvoltată și adesea de calitate precară. Există un potențial însemnat de dezvoltare a sistemului de transport în aceste țări care ar trebui exploatat prin sprijinirea investițiilor în infrastructură.

⁽²⁾ Ibidem.

⁽³⁾ Document consultativ — Logistica pentru promovarea transportului de mărfuri intermodal.

⁽⁴⁾ A se vedea în special proiecte precum: SULOGETA, PROTRANS, EUTRALOG, FREIGHTWISE, POLLOCO etc.

⁽⁵⁾ Cartea albă a politicii europene în domeniul transporturilor pentru 2010: este timpul să luăm decizii, COM (2001) 370 din 12.9.2001.

3.6 Comunicarea Comisiei ⁽⁶⁾ privind evaluarea intermediară a Cărții albe, care confirmă importanța „comodalității”, pare a fi mai pragmatică în privința echilibrului între diferitele moduri de transport.

4. Președinția finlandeză pune accent pe dezvoltarea logisticii în vederea unei viitoare politici europene în domeniul logistic

4.1 Documentația pregătitoare pe care Finlanda a înaintat-o Comisiei include un studiu al noilor tendințe din domeniul logistic și o evaluare a așa-numitului proiect EULOG. Principalul obiectiv al proiectului a fost de a crea un document spre dezbateri care să cuprindă cele mai bune cunoștințe globale despre viitorul în domeniul logisticii europene și al logisticii transportului și politicile necesare pentru realizarea acestuia.

4.2 Producția va crește în special în economiile în curs de dezvoltare ale Chinei, Indiei, Braziliei și Rusiei. Cantitatea de bunuri transportate și distanțele de transport vor crește. Controlul lanțurilor globale de aprovizionare este dificil și este posibil ca procesul decizional să migreze spre Asia. Competiția între diferitele zone economice se va intensifica, aducând în prim plan capacitatea infrastructurii ca factor din ce în ce mai critic al competitivității. Creșterea producției și a consumului în zonele de est ale Europei impune reorientarea unei părți din transportul de mărfuri spre alte moduri de transport decât cel rutier, din acest motiv fiind foarte importantă dezvoltarea de centre intermodale de distribuție de mărfuri la granițele UE cu aceste regiuni. Acest lucru presupune optimizarea costurilor de funcționare ale sistemului de transport din UE. Instituțiile UE ar trebui să susțină această tendință pozitivă și să promoveze modurile de transport ecologice ca parte a dezvoltării durabile.

4.3 În producție și servicii, orientarea clienților definește structurile lanțurilor de aprovizionare. Lanțurile diferă nu doar prin caracteristicile produsului, ci și prin nevoile și așteptările clienților. Integrarea sistemelor este deopotrivă tehnologică și organizațională, precum și orientată spre cunoaștere. Crearea rețelelor de aprovizionare necesită inovarea atât a produselor, cât și a proceselor. În țările vestice, serviciile vor crește, în timp ce producția migrează spre alte părți ale rețelei. Există cerere de informații exacte despre impactul produselor și serviciilor asupra mediului. Aceasta va crește importanța localizării și urmăririi în scopul creșterii eficienței și reducerii deșeurilor. Importanța logisticii inverse va crește atunci când produsele uzate vor trebui reciclate sau distruse într-o manieră controlată.

4.4 Informațiile și sistemele de comunicații permit controlul fluxurilor de informații vitale dintre procesele de planificare, gestionare și executare a lanțurilor de aprovizionare. TIC permite îmbunătățirea securității și calității serviciilor logistice concomitent cu reducerea prețurilor. Sunt necesare noi tehnologii inteligente și interfețe standardizate. Pe măsură ce identificarea prin frecvențe radio se răspândește, apar posibilități semnificative de îmbunătățire a urmăririi, localizării și securității livrărilor.

4.5 Eficiența costurilor este întotdeauna importantă. Costurile de transport vor crește din cauza creșterii costului forței de

muncă și a prețului petrolului, creșterii aglomerării și taxelor de utilizare a infrastructurii și a cerințelor din ce în ce mai stricte în materie de securitate. Logistica inversă va influența, de asemenea, eficiența costurilor. Costurile logistice nu sunt cunoscute suficient și, prin urmare, deciziile se bazează pe informații parțiale. Este necesară dezvoltarea unui model bazat pe costuri reale. Costurile logistice ar trebui incluse în indicatorii-cheie de performanță ai întreprinderilor. În acest context, modelul de calculare a costurilor alcătuit de Comisia Europeană în cadrul procesului de punere în aplicare a Directivei „Eurovignette” care, printre altele, ia în considerare costurile externe și costurile de utilizare a infrastructurii, va fi esențial pentru calcularea costurilor reale ale operațiilor logistice.

4.6 Politicile publice își propun să creeze un mediu operațional care să încurajeze competitivitatea comerțului și industriei. Reglementarea piețelor este un element necesar al economiilor mixte europene, dar trebuie realizată inteligent și să promoveze dezvoltarea și competitivitatea. Armonizarea politicilor și reglementărilor și investițiile în infrastructură sunt o condiție preliminară pentru desființarea barierelor de pe piața comună. Cu toate că rolul autorităților regionale în reglementarea și investițiile din transporturi va spori, acestea trebuie să ia în considerare și dezvoltarea mediului operațional global.

4.7 Autoritățile vor promova inovațiile și punerea în practică a acestora. Din punct de vedere logistic, principalele sectoare în care se vor înregistra evoluții importante sunt gestionarea lanțului de aprovizionare și noile modele de afaceri. Este necesară dezvoltarea în continuare a lanțului de aprovizionare, de exemplu în domeniul securității, dar și în ceea ce privește localizarea și urmărirea operațiilor intermodale. În afacerile logistice sunt necesare noi calități, de exemplu în colaborare și distribuirea riscurilor.

5. Observații generale

5.1 Când este utilizat termenul „logistică”, nu se menționează, în general, conținutul și semnificația precisă a acestuia. Nu există o definiție consecventă a acestei expresii. Logistica transportului de mărfuri (sau logistica transportului) poate fi definită ca procesul de planificare, punere în aplicare, control și sincronizare în condiții de eficiență și rentabilitate a fluxului progresiv și regresiv, a stocării materiilor prime, a stocului-tampon, a bunurilor finite și informațiilor corespunzătoare, de la punctul de origine la punctul de consum, în scopul îndeplinirii cerințelor clienților. Această definiție le include pe cele utilizate de Comisie în documentul său consultativ.

5.2 CESE observă că președinția finlandeză prezintă în primul rând o lungă listă de motive pentru care este importantă existența unei piețe logistice europene pe deplin operaționale și argumentează convingător necesitatea acordării unui profil mai pronunțat logisticii în politica europeană în domeniul transportului. Comitetul este conștient de importanța acestor considerații și este pregătit, prin urmare, să acorde întregul său sprijin acestei inițiative.

⁽⁶⁾ A se vedea nota de subsol 2.

5.3 Strategia Lisabona reînnoită este o provocare majoră și îndeplinirea sa presupune existența unei creșteri economice în Europa. Creșterea economică implică sporirea schimburilor economice, modernizări și inovații constante în industrie. Aceasta depinde din ce în ce mai mult de influențele internaționale și factorii de competitivitate.

5.4 În aproape toate sectoarele societății, transportul de pasageri și mărfuri este esențial pentru activitatea economică, producție și comerț. Factorul temporal și cel de cost sunt cruciali în deciziile de localizare a societăților, dar și în opțiunile individuale. Așa cum schimbările structurale din societate influențează necesitățile de transport, schimbări apar și în urma introducerii — sau eliminării — unor noi posibilități de transport.

5.5 CESE consideră că, într-o economie tot mai globalizată, logistica și costurile logistice vor fi factori tot mai importanți pentru competitivitate și modernizare, și tot mai importanți pentru protecția mediului. Accesul la piețe, locuri de muncă, educație, servicii etc. depinde de un criteriu esențial: existența unui sistem de transport funcțional.

5.6 Prin urmare, CESE sprijină punctul de vedere al Comisiei conform căruia transportul este un element esențial pentru menținerea și creșterea competitivității europene. Gestionarea complexității fluxurilor de transport într-o societate modernă necesită moduri de transport extrem de eficiente și o cooperare armonioasă între ele. Soluțiile logistice avansate și integrate pot să faciliteze optimizarea operațiunilor de transport de mărfuri și, prin urmare, să favorizeze creșterea și să facă Europa mai competitivă la nivel global.

5.7 Este important să reamintim în acest context că logistica este un serviciu antreprenorial, orientat spre cerințele clientului, pe care sectorul privat are datoria să îl furnizeze. Aceasta înseamnă că necesitățile de transport ale beneficiarului sunt principala forță motrice în acest sector. De exemplu, necesitățile de transport ale industriei producătoare sunt în continuă creștere pentru a reduce necesarul de depozitare a materialelor de producție și produselor finite. Intensificarea comerțului electronic și liberalizarea pieței serviciilor poștale reprezintă alte domenii în care cererea de transport rapid, prompt — și de logistică corespunzătoare — va crește. Este important să se accentueze că o asemenea evoluție trebuie să aibă loc într-o manieră durabilă, prevăzând reguli specifice menite să garanteze cerințele sociale și de mediu.

5.8 Opțiunile de transport ale clienților sunt influențate de un mare număr de factori și depind, bineînțeles, de tipul de marfă transportat. Mărfurile valoroase, perisabile sau fragile sunt transportate, în mod normal, cu mijloace de transport rutier sau aerian. Mărfurile de valoare scăzută, grele sau voluminoase sunt adesea transportate pe cale maritimă sau feroviară. Factorul temporal („la timp”) și numărul de transbordări sunt alți factori care influențează alegerea modului de transport.

5.9 Această abordare permite, de asemenea, comunicarea evaluării intermediare a Cărții albe, sprijinită și de CESE. Comitetul Economic și Social European intenționează să discute comunicarea într-un aviz separat, dar dorește totuși să facă unele comentarii. Documentul consultativ care a precedat comunicarea s-a concentrat exclusiv asupra intermodalității, așa cum a fost descrisă în Cartea albă din 2001, adică transferul anumitor cantități de mărfuri transportate din sectorul transportului rutier spre cel maritim și feroviar.

5.10 CESE constată cu satisfacție că intermodalitatea nu mai este considerată de Comisie un scop în sine, ci mai degrabă un mijloc de a coordona diferitele moduri de transport.

5.11 În documentul consultativ al Comisiei privind evaluarea de etapă a Cărții albe din 2001, Comisia și-a apărat punctul de vedere conform căruia echilibrul între modurile de transport trebuie readus la nivelul anului 1998. Cartea albă din 2001 accentua faptul că Uniunea Europeană trebuie să acționeze pentru a combate dezechilibrul în creștere dintre modurile de transport. Popularitatea transportului rutier și aerian antrenează aglomerarea în creștere a rețelei. În același timp, soluțiile alternative la transportul rutier sunt descurajate în urma eșecului de a profita în mod adecvat de potențialul oferit de transportul feroviar și maritim pe distanțe scurte. Totuși, în spatele aglomerației traficului din anumite părți ale UE nu ar trebui să se ascundă faptul că zonele periferice oferă acces inadecvat la piețele din zonele centrale.

5.12 Potrivit Comisiei, acest fapt a condus în timp la un dezechilibru al transportului în urma căruia a rezultat aglomerarea accentuată, în special pe rutele de transport transeuropene și în orașe. Comisia consideră că, pentru a rezolva această problemă, două obiective fundamentale trebuie îndeplinite până în 2010:

- punerea în aplicare a regulilor de concurență între diferitele moduri de transport;
- dezvoltarea coordonată a diferitelor moduri de transport pentru a asigura succesul intermodalității.

5.13 CESE a criticat această poziție în avizul său ⁽⁷⁾ din 2002 privind Cartea albă. În ceea ce privește primul punct, Comitetul a subliniat: „Problema aglomerației este una din temele centrale ale acestui document. Nu se menționează că această problemă afectează de fapt o mică parte a teritoriului comunitar, în special zonele cu densități ridicate ale populației (una dintre cauzele problemei). De aceea, așa cum s-a menționat anterior, nu ar fi adecvată elaborarea unei politici de transport uniforme și generale la nivelul întregii Comunități. Este nevoie de o politică specifică pentru fiecare dintre aceste zone”. CESE își menține această opinie.

(7) Avizul Comitetului Economic și Social European privind Cartea albă „Politica europeană de transport până în 2010: e timpul să luăm decizii” [COM(2001) 370 fin. JO C 240 din 7.10.2002].

5.14 Distribuirea cotelor de piață ca obiectiv cantitativ pentru diferitele moduri de transport poate cauza confuzie. Cantitățile transporturilor totale de bunuri în UE cu ajutorul diferitelor moduri de transport nu justifică o piață semnificativă în care șoselele, căile ferate, transportul maritim pe distanțe scurte, căile navigabile interne și conductele rivalizează. Datele statistice folosite în prezent, în care cotele pe piață ale diferitelor moduri de transport sunt comparate pe baza cantităților de bunuri transportate, nu reflectă cu exactitate situația reală de pe piața transporturilor. Ar trebui încurajată dezvoltarea unor metode statistice mai avansate care să facă distincția între transporturile pe distanță lungă și scurtă.

5.15 Sarcina principală este de a obține o coordonare între modurile de transport, acolo unde este posibil, și unde eficiența și adecvarea fiecărui mod de transport pot fi exploatate la maxim. În general, aceasta solicită soluții logistice avansate. Pe termen lung, rezultatul acestor eforturi poate asigura o exploatare semnificativ mai rațională și ecologică a capacității globale de transport, ceea ce ar putea reduce, într-o anumită măsură, aglomerația pe anumite drumuri. Comitetul este de părere că aceasta nu trebuie să ascundă necesitatea unei infrastructuri moderne și eficiente pentru îndeplinirea acestor obiective.

5.16 CESE observă în comunicarea sa privind evaluarea intermediară a Cărții albe din 2001, publicată în timpul pregătirii acestui aviz, că accentul este pus acum pe o abordare holistică, unde fiecare mod de transport are propriul său loc, pentru a crea o politică a transporturilor care va da un impuls concurenței internaționale a transportului combinat și va oferi soluții ce vor reuni câteva moduri, scopul principal fiind de a îndepărta blocajele și verigile slabe din lanțul logistic.

6. Importanța unei piețe logistice funcționale

6.1 Transportul — indiferent de mod — este partea cea mai vizibilă, din punct de vedere fizic, a lanțului logistic. Astfel, inevitabil, abordarea subiectului logisticii va aduce în centrul atenției și transportul.

6.2 Transportul și logistica guvernează produsul industrial și lanțul informațional, precum și distribuția produselor finite. Acest lanț trebuie să vină în întâmpinarea cererilor și așteptărilor clientului, fiind, în același timp, durabil din punct de vedere ecologic și social.

6.3 Coordonarea și integrarea sunt două concepte-cheie ale sectorului transporturilor. Coordonarea fizică implică transbordarea, ceea ce ridică prețul transportului și riscă integritatea bunurilor. Dacă se dorește ca această coordonare să funcționeze, transbordarea transportatorului de mărfuri trebuie să fie facilă. Acesta este, deopotrivă, un aspect tehnic și organizatoric.

6.4 Coordonarea poate fi obținută prin intervenția asupra câtorva zone. Coordonarea organizatorică este necesară între diferitele moduri de transport, în același fel în care o abordare holistică este necesară dezvoltării nodurilor de transport, transportatorilor de marfă intermodali și sistemelor multimodale. Această abordare trebuie dezvoltată în scopul obținerii de sisteme logistice eficiente și de transport durabil.

6.5 Prin urmare, logistica este o componentă a activității industriale și comerciale. Tendința este de a abandona livrările determinate de capacitate în favoarea celor determinate de comenzi. Produsele sunt adaptate clienților. Exigențe sporite vizează atât termenele de predare limitate și planificarea pe perioade scurte, cât și precizia și flexibilitatea. Comerțul se globalizează. Mulți subcontractori sunt implicați în lanțul de aprovizionare. Valoarea bunurilor crește pe măsură ce societățile își limitează stocurile pentru a reduce suma capitalurilor blocate.

6.6 Aceasta necesită livrări rapide, punctuale, pe parcursul procesului de producție și de distribuție către clienții finali, deopotrivă și în fluxurile inverse. Cererea pentru o logistică eficientă este foarte ridicată. Capacitatea de a combina și exploata la maxim lanțurile de transport reprezintă cheia succesului în procesul de control și gestionare a fluxurilor de materiale și produse.

6.7 Toate modurile de transport sunt utile și trebuie promovată interacțiunea dintre ele. Acest transport intermodal necesită un nou mod de gândire pentru interconectarea diferitelor moduri de transport.

6.8 Crearea de terminale, rețele, gestionarea informațiilor electronice și încrederea reciprocă creează noi oportunități pentru cooperarea între operatorii de pe piața transporturilor.

6.9 Fiecare mod de transport are propria sa istorie, dar schimbarea spre o direcție mai liberală a fost promovată de condițiile tehnice externe, economice și comerciale. UE a avut și continuă să aibă un rol important în această schimbare permanentă.

6.10 Toate societățile conștientizează importanța majoră a logisticii eficiente în lanțurile de transport și producție. Multe sectoare încearcă din răspuțeri să progreseze în acest domeniu; aceste eforturi ar trebui sprijinite și încurajate, deoarece se pot dovedi utile și în contextul mai larg al mobilității durabile.

6.11 Acesta este contextul în care Comitetul Economic și Social European sprijină inițiativa președinției finlandeze de a include o logistică europeană în agenda sa.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului European, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor — O strategie pentru o societate informațională sigură — Dialog, parteneriat și responsabilizare

COM(2006) 251 final

(2007/C 97/09)

La 31 mai 2006, Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 11 ianuarie 2007. Raportor: dl PEZZINI.

La cea de-a 433-a sesiune plenară din 16 februarie 2007, Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 132 voturi pentru și 2 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Comitetul este convins că problema securității informatice reprezintă una din preocupările crescânde pentru întreprinderi, administrații, organismele publice și private și utilizatorii individuali.

1.2 În general, Comitetul aprobă analizele și argumentele invocate pentru punerea în aplicare a unei noi strategii care să ducă la creșterea securității rețelelor și a informației împotriva atacurilor și intruziunilor pentru care nu există limite geografice.

1.3 Comitetul consideră că Comisia ar trebui să facă mai multe eforturi pentru aplicarea unei strategii inovatoare și structurate, date fiind amploarea fenomenului și efectele sale în domeniul economic și asupra vieții private.

1.3.1 Comitetul atrage atenția și asupra faptului că, recent, Comisia a adoptat o nouă comunicare privind securitatea informatică și că, în curând, va apărea un alt document pe această temă. Comitetul își rezervă dreptul de a emite ulterior un aviz mai detaliat care va lua în considerare toate aceste comunicări.

1.4 Comitetul insistă asupra faptului că securitatea informatică nu poate în nici un caz să fie disociată de necesitatea de a îmbunătăți protecția datelor personale și a libertăților garantate prin Convenția europeană a drepturilor omului.

1.5 CESE se întreabă care este, la ora actuală, valoarea adăugată a acestei propuneri în raport cu cea adoptată în 2001, al cărei scop era același cu cel menționat în această comunicare ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Cf. Avizului CESE privind „Comunicarea Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului, Comitetul Economic și Social European și Comitetului Regiunilor — Securitatea rețelelor și a informației: propunere pentru o abordare strategică europeană”, JO C 48 din 21.2.2002, p. 33.

1.5.1 Raportul de analiză de impact (*Impact Assessment*) ⁽²⁾ anexat la această propunere conține câteva actualizări interesante față de poziția din 2001, dar cum a fost publicat într-o singură limbă, este inaccesibil multor cetățeni europeni care își formulează o părere personală pe baza documentului oficial publicat în toate limbile comunitare.

1.6 Comitetul reamintește concluziile summit-ului mondial de la Tunis din 2005 privind societatea informațională, ratificate de Adunarea ONU din 27 martie 2006, care propuneau:

- principii de acces nediscriminatoriu;
- promovarea TIC (tehnologia informației și comunicației) utilizate în scopuri pașnice;
- definirea instrumentelor destinate consolidării democrației, coeziunii și bunei guvernante;
- prevenirea abuzurilor și respectarea drepturilor omului ⁽³⁾.

1.7 Comitetul subliniază că o strategie comunitară dinamică și integrată ar trebui să prevadă, pe lângă dialog, parteneriat și responsabilizare prin:

- acțiuni de prevenire;
- trecerea de la securitatea informatică la asigurarea informatică ⁽⁴⁾;
- crearea unui cadru comunitar sigur și recunoscut la nivel juridic, de reglementare și de aplicare de sancțiuni;
- consolidarea standardizării tehnice;

⁽²⁾ Un „raport de impact” nu are aceeași semnificație ca un „document de strategie”.

⁽³⁾ ONU 27.3.2006. Recomandările nr. 57 și 58. Documentul final de la Tunis nr. 15.

⁽⁴⁾ „Noile tehnologii în contextul securității”, CCR — Institutul pentru protecția și securitatea cetățeanului, caiet de cercetare strategică, septembrie 2005, Comisia Europeană, <http://serac.jrc.it>

- identificarea digitală a utilizatorilor;
- lansarea de exerciții europene de analiză și de perspectivă (*Foresight*) cu privire la securitatea informatică într-un context de convergență a tehnologiilor multimodale;
- dezvoltarea mecanismelor europene și naționale de evaluare a riscurilor;
- măsuri pentru evitarea apariției de monoculturi informatice;
- îmbunătățirea coordonării comunitare la nivel european și internațional;
- crearea pentru mai multe direcții generale a unui punct comun „Securitatea TIC” („ICT Security Focal Point”);
- crearea unei rețele europene pentru securitatea rețelelor și a informației („European Network and Information Security Network”);
- optimizarea rolului cercetării europene în domeniul securității informatice;
- lansarea unei „Zile europene a securității informatice”;
- acțiuni-pilot comunitare despre securitatea informatică, organizate în școli de tipuri și niveluri diferite.

1.8 Comitetul estimează că, pentru a pune în aplicare o strategie comunitară dinamică și integrată, este necesar să se prevadă bugete adecvate, însoțite de inițiative și de măsuri pentru întărirea coordonării la nivel comunitar, astfel încât Europa să se poată exprima cu o singură voce în contextul mondial.

2. Expunere de motive

2.1 Securitatea societății informaționale este un aspect fundamental în ce privește încrederea în rețelele și serviciile de comunicații și fiabilitatea acestora, factori esențiali pentru dezvoltarea economiei și a societății.

2.2 Rețelele și sistemele informatice trebuie protejate, dacă se dorește menținerea capacităților competitive și comerciale, garantarea integrității și continuității comunicațiilor electronice, prevenirea fraudelor și asigurarea protecției legale a vieții private.

2.3 Comunicațiile electronice și serviciile legate de acestea reprezintă segmentul cel mai important din întreg sectorul telecomunicațiilor: în 2004, aproximativ 90 % din întreprinderile europene au utilizat activ Internetul, 65 % din acestea și-au creat propriul site Internet, în timp ce, conform estimărilor, aproximativ jumătate din populația europeană utilizează periodic Internetul, iar 25 % dintre familii utilizează în permanență conexiunea de tip broadband ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ *i2010: O strategie pentru o societate informațională sigură* — DG Societatea informațională și mass-media, „Fișa de informare 8” (iunie 2006), http://ec.europa.eu/information_society/doc/factsheets/001-dg-glance-it.pdf

2.4 Deși există o dezvoltare accelerată a investițiilor, volumul cheltuielilor destinate securității nu reprezintă decât între 5 și 13 % din totalul investițiilor în informație. Aceste procentaje sunt prea mici. Studii recente au arătat că „în medie, din 30 de protocoale care folosesc în comun aceleași structuri-cheie, 23 sunt vulnerabile la atacuri de tip multi-protocol” ⁽⁶⁾ în timp ce se apreciază că zilnic se transmit în medie 25 milioane de mesaje electronice *spam* ⁽⁷⁾: Comitetul apreciază deci propunerea prezentată recent de Comisie pe această temă.

2.5 În domeniul virușilor informatici ⁽⁸⁾ evoluția rapidă pe scară largă a „viermilor informatici” ⁽⁹⁾ și a programelor-spion (*spyware*) ⁽¹⁰⁾ a avut loc în paralel cu dezvoltarea crescândă a sistemelor și a rețelelor de comunicație electronică. Acestea au devenit din ce în ce mai complexe și, în același timp, din ce în ce mai vulnerabile, în special din cauza convergenței dintre multimedia, telefonie mobilă și sistemele *GRID infoware* ⁽¹¹⁾: cazurile de extorsiune, de DDoS (*Distributed denials of service*, adică o întrerupere a serviciului cu origine din mai multe surse), furtul de identitate în linie, de *phishing* ⁽¹²⁾, de *piraterie* ⁽¹³⁾ și așa mai departe, reprezintă tot atâtea provocări lansate securității societății informaționale. Această temă a fost abordată de Comunitatea Europeană într-o Comunicare din 2001 ⁽¹⁴⁾ despre care Comitetul și-a exprimat deja poziția într-un aviz ⁽¹⁵⁾. În acea Comunicare Comisia propunea o strategie bazată pe trei tipuri de intervenții:

- măsuri specifice de securitate;

⁽⁶⁾ Lucrările primei Conferințe internaționale asupra disponibilității, fiabilității și securității (ARES'06) — Volumul 00 ARES 2006 Editore: IEEE Computer Society.

⁽⁷⁾ Spam = mesaje nedorite în mesageria electronică cu caracter comercial. La origine, spam înseamnă „spiced pork and ham” (carne de porc și șuncă condimentată), carne în conserve foarte populară în timpul celui de-al doilea război mondial, când a devenit principala sursă de alimentație atât pentru trupele americane, cât și pentru populația engleză. După ani de zile de asemenea regim termenul a dobândit un semnificat negativ.

⁽⁸⁾ Virus informatic: un tip special de software care aparține categoriei malware (programe răuvoitoare) și care, odată activat, poate să infecteze fișiere pentru a se reproduce prin duplicare, de obicei fără a fi detectat de către utilizator. Virușii pot să fie mai mult sau mai puțin nocivi pentru sistemul de operare gazdă, dar chiar și, în cel mai bun caz, provoacă o risipă de resurse RAM, CPU și de spațiu pe discul dur (www.wikipedia.org/wiki/Virus_informatico).

⁽⁹⁾ Vierme (Worm) = software răuvoitor capabil să se reproducă: un „e-mail worm” este un atac perturbator contra unei rețele care culege toate adresele electronice conținute într-un program local (de exemplu, MS Outlook), pentru a trimite după aceea sute de emailuri la aceste adrese care conțin programul virus de tipul „vierme” ca anexă invizibilă.

⁽¹⁰⁾ Programe-spion = programe care înregistrează navigarea pe Internet a utilizatorului și care se auto-instalează fără ca utilizatorul să fie informat sau conștient de aceasta, fără aprobarea sau controlul său.

⁽¹¹⁾ *GRID infoware* = permite utilizarea în comun, selectarea și regruparea unei largi game de resurse de elaborare electronică delocalizate (de tipul supercalculatoare, „computer clusters”, sisteme de stocare date, surse de date, instrumente, resurse umane), pe care le prezintă ca o sursă unică și autosuficientă, capabilă să efectueze calcule extrem de complexe și să elaboreze date mari consumatoare de resurse.

⁽¹²⁾ Phishing = se definește „phishing” în informatică o tehnică de cracking utilizată pentru a avea acces la informațiile personale și confidențiale pentru a uzurpa identitatea prin intermediul unor e-mailuri false concepute astfel încât să pară autentice.

⁽¹³⁾ Pirateria („piracy”) = termen utilizat de către „piraiții” în informatică pentru a descrie un program al cărui protecție anti-copiere a fost dezactivat și care este disponibil și poate fi descărcat de pe Internet.

⁽¹⁴⁾ COM(2001) 298 final.

⁽¹⁵⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- un cadru de reglementare care include și protecția datelor și a vieții private;
- lupta împotriva infracționalității informatice.

2.6 Înregistrarea atacurilor informatice, identificarea și prevenirea acestora în cadrul unui sistem în rețea constituie o provocare pentru găsirea soluțiilor adecvate, având în vedere modificările continue de configurație, diversitatea protocoalelor de rețea și a serviciilor oferite și dezvoltate și extrema complexitate a modurilor de atac asincron ⁽¹⁶⁾.

2.7 Cu toate acestea, perspectivele vagi de beneficiu în urma investițiilor în domeniul securității și lipsa de responsabilizare a utilizatorilor au dus, din păcate, la subestimarea riscurilor și la diminuarea eforturilor făcute pentru a dezvolta o cultură a securității informatice.

3. Propunerea Comisiei

3.1 Prin comunicarea sa privind o Strategie pentru o societate informațională sigură ⁽¹⁷⁾, Comisia dorește îmbunătățirea securității informatice printr-o strategie dinamică și integrată bazată pe:

- a) îmbunătățirea dialogului dintre autoritățile publice și Comisie, printr-o evaluare comparativă a politicilor naționale și prin identificarea celor mai bune practici de comunicare electronică în regim de siguranță;
- b) o mai bună sensibilizare a cetățenilor și a IMM-urilor față de sistemele de securitate eficiente, datorită rolului stimulator al Comisiei și participării mai intense a Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (AESRI/ENISA);
- c) un dialog privind mijloacele și instrumentele reglementare utilizate pentru a ajunge la un raport echilibrat între securitate și drepturile fundamentale, inclusiv protecția vieții private.

3.2 Comunicarea prevede, de asemenea, prin intermediul unui cadru adecvat pentru colectarea datelor privind încălcarea securității, nivelul de încredere al utilizatorilor și evoluțiile din industria securității, instituirea de către ENISA a unui parteneriat de încredere

- a) cu statele membre;
- b) cu consumatorii și utilizatorii;

⁽¹⁶⁾ Multivariate Statistical Analysis for Network Attacks Detection (Analiza statistică multidimensională pentru detectarea atacurilor asupra rețelei). Guangzhi Qu, Salim Hariri* — 2005, SUA, Arizona. Laboratorul de tehnologie Internet, Departamentul ECE, Universitatea din Arizona, <http://www.ece.arizona.edu/~hpdc>
Mazin Yousif, Intel Corporation, SUA — Lucrare finanțată parțial printr-o bursă a Consiliului de cercetare-dezvoltare IT al Intel Corporation.

⁽¹⁷⁾ COM(2006) 251, final din 31.5.2006.

- c) cu industria securității informatice;
- d) cu sectorul privat.

prin crearea unui portal european multilingv de informare și de alertă, pentru un parteneriat strategic între sectorul privat, statele membre și cercetători.

3.2.1 Comunicarea prevede, de asemenea, o responsabilizare crescută a participanților față de necesitățile și riscurile în materie de securitate.

3.2.2 În ceea ce privește cooperarea internațională și cu țările terțe, „dimensiunea globală a rețelelor și a informației impune Comisiei să își multiplice eforturile, atât la nivel internațional cât și în coordonare cu statele membre, pentru a promova o cooperare globală în materie de securitatea rețelelor informatice” ⁽¹⁸⁾: această indicație nu este reluată însă în acțiunile bazate pe dialog, parteneriat și responsabilizare.

4. Observații

4.1 Comitetul își exprimă acordul cu analizele și argumentele în favoarea unei strategii europene integrate și dinamice pentru securitatea rețelelor și a informației. Comitetul consideră că problema securității este esențială dacă se dorește promovarea unei atitudini mai favorabile față de punerea în aplicare a tehnologiei informației (IT) și creșterea încrederii în acestea. CESE și-a exprimat poziția în numeroase avize ⁽¹⁹⁾.

4.1.1 Comitetul reafirmă din nou ⁽²⁰⁾ că „rețeaua Internet și noile tehnologii de comunicații on-line (de exemplu, telefonია mobilă sau calculatoarele palmtop cu funcții multimedia capabile de a se conecta în rețea, în plină dezvoltare) constituie instrumente fundamentale pentru dezvoltarea economiei cunoașterii, a e-economiei și a e-administrației”.

⁽¹⁸⁾ COM(2006) 251, final, penultimul paragraf, cap. 3.

⁽¹⁹⁾ Cf. documentelor următoare:

- Avizul CESE referitor la „Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind păstrarea datelor tratate în cadrul furnizării de servicii publice de comunicații electronice și care modifică Directiva 2002/58/CE” — JO C 69, 21.3.2006 p. 16;
- Avizul CESE referitor la „Comunicarea Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului European, Comitetul Economic și Social European și Comitetului Regiunilor — i2010 — O societate europeană informațională pentru dezvoltarea și ocuparea forței de muncă” — JO C 110, 9.5.2006, p. 83.
- Avizul CESE referitor la „Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind elaborarea unui program comunitar multianual pentru promovarea unei utilizări mai sigure a Internetului și a noilor tehnologii on-line” — JO C 157, 28.6.2005 p. 136.
- Avizul CESE privind „Comunicarea Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului, Comitetul Economic și Social European și Comitetului Regiunilor — Securitatea rețelelor și a informației: propunere pentru o abordare strategică europeană”, JO C 48 din 21.2.2002, p. 33.

⁽²⁰⁾ A se vedea nota de subsol 19, a treia liniuță.

4.2 Pentru adoptarea de către Comisie de propuneri mai energice

4.2.1 Cu toate acestea, Comitetul consideră că abordarea propusă de către Comisie de a fundamenta această strategie integrată și dinamică atât pe un dialog deschis și inclusiv, cât și pe un parteneriat și o responsabilizare mai mare a tuturor participanților, în special a utilizatorilor, poate fi extinsă și mai mult.

4.2.2 Această poziție a fost deja evidentă în avizele precedente „această luptă trebuie să implice direct, pentru a fi eficace, toți utilizatorii de Internet, care trebuie formați și informați despre măsurile de precauție și mijloacele necesare pentru a se proteja contra primirii de asemenea conținuturi periculoase sau nedorite sau pentru a nu fi utilizați ca transmițători de asemenea conținuturi. Partea de informare și formare din planul de acțiune trebuie, în opinia Comitetului, să acorde prioritate mobilizării utilizatorilor”⁽²¹⁾.

4.2.3 Cu toate acestea, Comitetul consideră că participarea utilizatorilor și a cetățenilor trebuie să se efectueze astfel încât să concilieze protecția necesară a informației și a rețelelor cu libertățile individuale și dreptul utilizatorilor la conectări sigure și la un preț redus.

4.2.4 Trebuie avut în vedere că securitatea informatică reprezintă un cost pentru consumator, mai ales din punct de vedere al timpului destinat eliminării și ocolirii obstacolelor. Comitetul consideră că este necesar să se impună instalarea sistematică de sisteme de protecție antivirus pe toate calculatoarele, sisteme pe care utilizatorul ar putea să le activeze sau nu, dar care ar fi prezente „din fabrică” în produs.

4.3 Pentru o strategie comunitară mai dinamică și inovatoare

4.3.1 Independent de aceste măsuri, Uniunea Europeană ar trebui, în opinia Comitetului, să își fixeze obiective mai ambițioase și să lanseze o strategie inovatoare, integrată și dinamică, bazată pe inițiative noi:

- sisteme care să permită identificarea digitală a utilizatorilor, cărora li se cere prea des să se identifice ei înșiși;
- acțiuni, puse în aplicare cu ajutorul ETSI⁽²²⁾, necesare pentru o utilizare sigură a TIC, care oferă soluții ad-hoc și rapide, asigurând un prag comun de securitate pentru întreaga Uniune Europeană;
- acțiuni de prevenire prin integrarea de cerințe minime de securitate în sistemele informatice și de rețea și lansarea de

⁽²¹⁾ A se vedea nota de subsol 19, a treia liniuță.

⁽²²⁾ ETSI (Institutul european de standardizare pentru telecomunicații), mai ales Atelierul din 16 și 17 ianuarie 2006. ETSI a elaborat, între altele, standarde pentru interceptările ilegale (TS 102 232; 102 233; 102 234), pentru accesul la Internet Lan Wireless (TR 102 519) și pentru semnalurile electronice, și a dezvoltat algoritmi de securitate pentru GSM GPRS și UMTS.

acțiuni pilot prin organizarea în școlile de toate tipurile și de toate nivelurile de cursuri despre securitatea informatică;

- crearea la nivel european a unui cadru juridic-normativ sigur și recunoscut. Un asemenea cadru, aplicat la informatică și la rețele, ar permite să se treacă de la securitatea informatică la asigurarea informatică;
- întărirea sistemelor europene și naționale de evaluare a riscurilor și o mai bună capacitate de aplicare a actelor cu putere de lege cu scopul de a sancționa delictele informatice care cauzează prejudicii vieții private și fișierelor informatice;
- acțiuni pentru a evita apariția de monoculturi informatice care utilizează produse și soluții care vulnerabile; sprijinirea inovațiilor multiculturale diversificate pentru realizarea unui Spațiu unic european al informației (SEIS — Single European Information Space).

4.3.2 Comitetul apreciază că este oportun să se creeze un punct de contact „Securitatea TIC” inter DG⁽²³⁾. Acest punct de contact ar permite intervenția:

- la nivelul serviciilor interne ale Comisiei;
- la nivelul statelor, prin elaborarea de soluții orizontale pentru aspectele legate de inter-operativitate, de gestionarea identității, de protecția vieții private, de accesarea liberă a informațiilor și serviciilor, de cerințele minime de securitate;
- la nivel internațional, pentru ca Europa să se poată exprima cu o singură voce în diferitele organizații de tipul ONU, G8, OCDE, ISO.

4.4 Pentru întărirea acțiunilor UE în domeniul coordonării responsabile

4.4.1 Comitetul acordă, de asemenea, mare importanță creării unei rețele europene pentru securitatea rețelelor și a informației (*European Network and Information Security Network*) care ar permite finanțarea anchetelor, a studiilor și a atelierelor pe tema mecanismelor de securitate și a interoperabilității lor, a criptografiei avansate și a protecției vieții private.

4.4.2 Comitetul consideră că ar fi necesar, în acest sector sensibil, să se optimizeze rolul cercetării europene printr-o sinteză utilă a conținutului:

- programului european de cercetare a securității informatice (PERS)⁽²⁴⁾ inclus în al 7-lea program-cadru RDT,

⁽²³⁾ Acest punct de contact inter DG-uri ar putea fi finanțat în cadrul priorităților TSI ale programului specific de cooperare al celui de al 7-lea program-cadru al RDT sau ale programului european de cercetare privind securitatea PERS.

⁽²⁴⁾ Al șaptelea program cadru de RST & D — program specific Cooperare — prioritate tematică „Securitatea”, dotată cu un buget de 1,35 miliarde euro pentru perioada 2007-2013.

- programului Safer Internet Plus și
- programului european de protecție a infrastructurilor critice (PEPIC) ⁽²⁵⁾.

4.4.3 S-ar putea adăuga la aceste propuneri instituirea unei „Zile europene a securității informatice”, susținută prin campanii naționale de educație în școli și campanii de informare adresate utilizatorilor privind procedurile informatice de protecție a informațiilor, plus informațiile despre noile tehnologii realizate în domeniul vast și în plină evoluție al calculatoarelor.

4.4.4 Comitetul a subliniat de mai multe ori că „rapiditatea cu care întreprinderile sunt dispuse să introducă TIC în activitățile comerciale depinde de felul în care este percepută și de încrederea care există în securitatea tranzacțiilor on-line. În funcție de încrederea pe care o au consumatorii în securitatea tranzacțiilor, aceștia sunt sau nu dispuși să-și indice numărul cărții de credit pe un site internet” ⁽²⁶⁾.

4.4.5 Comitetul este convins că, dat fiind enormul potențial de dezvoltare a sectorului, este necesar să se pună în aplicare politici specifice și să se adapteze politicile actuale la noile evoluții. Este necesar să existe o strategie integrată care să coordoneze inițiativele europene în materie de securitate informatică, indiferent de sector, și care să garanteze o difuzare omogenă și sigură a TIC în societate.

4.4.6 Comitetul consideră că strategiile importante, cum este cea în discuție, se dezvoltă cu o lentoare excesivă din cauza dificultăților birocratice și culturale create de către statele membre atunci când trebuie luate decizii indispensabile la nivel comunitar.

4.4.7 Comitetul consideră, de asemenea, că resursele comunitare sunt insuficiente pentru a permite punerea în aplicare a multiplelor proiecte prioritare care ar putea aduce rezolvări concrete la noile probleme create de globalizare, cu condiția de a fi duse la bun sfârșit la nivel comunitar.

4.5 Pentru garanții comunitare îmbunătățite privind protecția consumatorilor

4.5.1 Comitetul este conștient de faptul că statele membre au pus la punct măsuri tehnologice de securitate și proceduri de gestionare a securității adaptate propriilor lor nevoi și care tratează aspecte diferite de la un stat la altul. Acesta este unul dintre motivele care fac dificilă găsirea unei soluții unice și

eficiente pentru problemele de securitate. Cu excepția anumitor rețele administrative, nu există cooperare transfrontalieră sistematică între statele membre, în ciuda faptului că problemele de securitate nu pot fi tratate separat de fiecare țară.

4.5.2 Comitetul observă, de altfel, că, prin intermediul deciziei-cadru 2005/222/JAI, Consiliul a lansat un cadru de cooperare între autoritățile judiciare și celelalte autorități competente pentru a garanta, prin intermediul unei apropieri a normelor penale naționale care pedepsesc atacurile împotriva sistemelor informatice, o abordare coerentă a statelor membre în ceea ce privește:

- accesul ilicit la sistemele informatice;
- interferențele ilicite care au ca scop provocarea unei perturbări grave sau întreruperea funcționării unui sistem informatic;
- interferențele ilicite care vizează datele și care au drept scop să ștergă, să avarieze, să deterioreze, să modifice, să elimine sau să facă inaccesibile datele informatice ale unui sistem informatic;
- incitarea, asistența și complicitatea la delictele care au fost menționate mai sus.

4.5.3 Decizia-cadru precizează, de asemenea, criteriile care permit stabilirea răspunderii persoanelor juridice și eventualele sancțiuni care trebuie aplicate atunci când această răspundere este dovedită.

4.5.4 Fiind vorba de dialogul cu autoritățile publice din statele membre, Comitetul sprijină propunerea Comisiei ca aceste autorități să efectueze o evaluare comparativă a politicilor naționale privind securitatea rețelilor și a sistemelor informatice, inclusiv a celor care sunt destinate numai sectorului public. Această propunere figura deja într-un aviz CESE din 2001 ⁽²⁷⁾.

4.6 Pentru o generalizare a culturii securității

4.6.1 În ceea ce privește implicarea industriei securității informatice, pentru a proteja dreptul la protecția vieții private și la confidențialitate clienților săi, aceasta trebuie să garanteze efectiv utilizarea de sisteme de supraveghere materială a instalațiilor sale și de criptare a comunicațiilor, în funcție de evoluția în domeniul tehnicii ⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ A se vedea nota de subsol 19, a patra liniuță.

⁽²⁸⁾ Cf. Directiva 97/66/CE privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor (JO L 24, 30.1.1998).

⁽²⁵⁾ COM(2005) 576, final din 17.11.2005.

⁽²⁶⁾ A se vedea nota de subsol 19, a doua liniuță.

4.6.2 În ceea ce privește acțiunea de sensibilizare, Comitetul consideră că este fundamental să se creeze o veritabilă „cultură a securității” care să fie pe deplin compatibilă cu libertatea informației, a comunicării și a expresiei. De altfel, numeroși utilizatori nu sunt conștienți de toate riscurile legate de pirateria informatică, în timp ce numeroși operatori, vânzători sau furnizori de servicii nu reușesc să evalueze existența și amplitudinea aspectelor vulnerabile.

4.6.3 În cazul în care protecția vieții private și a datelor personale sunt obiective prioritare, consumatorii au, de asemenea, dreptul de a fi protejați în mod eficient împotriva profilării nominative abuzive făcute prin intermediul unor programe-spion de tipul „spyware” și „web bugs” sau prin alte mijloace. Ar trebui împiedicat spamming-ul⁽²⁹⁾ (trimiterea masivă de mesaje nesolicitate) care este adesea o consecință a acestor abuzuri. Aceste intruziuni produc prejudicii victimelor⁽³⁰⁾.

4.7 Pentru o agenție europeană mai puternică și mai activă

4.7.1 Comitetul este favorabil unui rol mai eficient și mai puternic al Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) în ceea ce privește acțiunea de

sensibilizare, dar și, mai ales, acțiunile de informare și de formare a operatorilor și a utilizatorilor, astfel cum a indicat deja într-un alt aviz recent⁽³¹⁾ privind furnizarea de servicii de comunicare electronică accesibile publicului.

4.7.2 Fiind vorba de acțiuni prevăzute pentru responsabilizarea fiecărui grup de participanți, acestea par să țină de respectarea foarte strictă a principiului subsidiarității. Într-adevăr, statelor membre și sectorului privat le revine sarcina de a le pune în aplicare, în funcție de responsabilitățile lor specifice.

4.7.3 Agenția ar putea utiliza contribuțiile aduse de rețeaua europeană pentru securitatea rețelelor și a informației (European Network and Information Security Network) pentru a organiza activități comune; aceasta ar trebui de asemenea să utilizeze portalul comunitar plurilingv de alertă contra riscurilor informatice pentru a putea furniza informații personalizate și interactive, cu limbaje ușor de utilizat, mai ales de către IMM-uri și utilizatorii individuali de orice vârstă.

Bruxelles, 16 februarie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

⁽²⁹⁾ „Pollupostage” în franceză.

⁽³⁰⁾ Cf. Avizul CESE privind „rețelele de comunicații electronice” (JO C 123, 25.4.2001, p. 50), privind „comerțul electronic” (JO C 169, 16.6.1999, p. 36) și privind „impactul comerțului electronic asupra pieței unice” (JO C 123, 25.4.2001, p. 1).

⁽³¹⁾ A se vedea nota de subsol 19, prima liniuță.

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice”

(2007/C 97/10)

La 29 iunie 2006, Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea sus-menționată.

Secțiunea pentru transporturi, infrastructură și societatea informațională, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 11 ianuarie 2007. Raportor: dl **MCDONOGH**.

În cea 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 16 ianuarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 139 voturi pentru și o abținere.

1. Context

Principalele **elemente ale instrumentelor legislative ale cadrului** pot fi rezumate după cum urmează:

1.1 Rezumat

Comunicarea se refera la funcționarea directivelor care constituie cadrul de reglementare a rețelilor și serviciilor de comunicații electronice ⁽¹⁾. Aceasta explică modalitatea de atingere a obiectivelor cadrului și identifică domeniile în care ar putea fi aduse modificări. Modificările propuse sunt discutate în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei ⁽²⁾. Evaluarea de impact ⁽³⁾ însoțitoare prezintă gama mai largă de opțiuni avute în vedere înainte de redactarea concluziilor comunicării.

— **Directiva-cadru**, care stabilește principiile, obiectivele și procedurile principale pentru o politică de reglementare a UE privind furnizarea de servicii și rețele de comunicații electronice.

1.2 Structura cadrului

Crearea unui spațiu informațional european unic cu o piață internă deschisă și competitivă este una dintre provocările-cheie pentru Europa ⁽⁴⁾, în cadrul mai larg al strategiei vizând creșterea și crearea de locuri de muncă. Comunicațiile electronice susțin întreaga economie și, la nivelul UE, se sprijină pe un cadru de reglementare care a intrat în vigoare în 2003.

— **Directiva privind accesul și interconectarea**, care stipulează procedurile și principiile de impunere a unor obligații pro-concurențiale referitoare la acces și la interconectarea rețelilor unor operatori cu pondere semnificativă pe piață.

Cadrul asigură un set de reglementări unic și comun pentru toate comunicațiile transmise electronic, fie fără fir, fie fixe, de date sau vocale, pe bază de Internet sau comutare de circuite, cu caracter public sau privat ⁽⁵⁾. Obiectivele sale sunt încurajarea concurenței pe piețele de comunicații electronice, îmbunătățirea funcționării pieței interne și protejarea intereselor cetățenilor europeni ⁽⁶⁾.

— **Directiva privind autorizarea**, care introduce un sistem de autorizare generală în locul licențelor individuale sau pe clase, pentru a facilita intrarea pe piață și a reduce sarcinile administrative ale operatorilor.

⁽¹⁾ Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 2002/22/CE (JO L 108, 24.4.2002, p. 7) și 2002/58/CE (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

⁽²⁾ SEC(2006) 816.

⁽³⁾ SEC(2006) 817.

⁽⁴⁾ COM(2005) 24, 2.2.2005.

⁽⁵⁾ Reglementarea serviciilor cu conținut comercial, cum sunt serviciile care țin de societatea informațională, radiodifuziune și TV, care pot fi oferite prin infrastructuri de transmisie, se realizează prin alte instrumente comunitare (precum Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic și Directiva 89/552/CEE privind televiziunea fără frontiere). Serviciile societății informaționale sunt definite în Directiva 2000/31/CE, care stabilește procedura de furnizare a informațiilor în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice drept „orice serviciu furnizat în mod obișnuit contra unei remunerații, la distanță, prin intermediul echipamentului electronic de prelucrare și stocare a datelor și la cererea individuală a destinatarului serviciilor.” (articolul 17).

⁽⁶⁾ COM(2003) 784 final.

— **Directiva privind serviciul universal**, care fixează un nivel minim de disponibilitate a serviciilor de comunicații electronice de bază, impunând accesibilitatea lor financiară, și care garantează un set de drepturi fundamentale ale utilizatorilor și consumatorilor de servicii de comunicații electronice.

— **Directiva privind protecția vieții private în comunicațiile electronice**, care stabilește regulile de protecție a vieții private și a datelor personale prelucrate în rețelele publice de comunicații.

- **Directiva Comisiei privind concurența**, care consolidează măsurile legale întemeiate pe articolul 86 din Tratat, prin care s-a liberalizat sectorul telecomunicațiilor de-a lungul timpului. (Nu face obiectul revizuirii).
- **Recomandarea Comisiei privind piețele pertinente**, care definește o listă de 18 sub-piețe care trebuie examinate de autoritățile naționale de reglementare.

În afară de acestea, Comisia a adoptat **Decizia privind spectrul de frecvențe radio** (622/2002/CE), care urmărește să asigure disponibilitatea și folosirea eficientă a spectrului de frecvențe în cadrul pieței interne.

1.3 Evaluarea cadrului — realizarea obiectivelor

Dezvoltarea pieței

De când piețele au fost deschise integral concurenței în 1998, utilizatorii și consumatorii au beneficiat de mai multe opțiuni, prețuri mai scăzute și produse și servicii inovatoare. În 2005, sectorul ITC a fost evaluat la 614 miliarde de euro ⁽⁷⁾. ITC contribuie și la scară macroeconomică la creșterea productivității și a competitivității economiei europene în ansamblu, fiind astfel un factor de creștere și de creare de locuri de muncă.

Consultarea părților interesate

Răspunsurile la apelul Comisiei pentru contribuții la dezbatere ⁽⁸⁾ au fost în general pozitive în ceea ce privește impactul cadrului de reglementare. Grupurile de consumatori și de întreprinderi din domeniu au sprijinit abordarea adoptată în cadrul de reglementare, deși au adus critici privind punerea în aplicare. Au existat numeroase cereri de simplificare a procedurilor de revizuire a pieței și au fost primite în general favorabil noile acorduri instituționale privind armonizarea în domeniul spectrului de frecvențe ⁽⁹⁾.

Inovație, investiții și concurență

Investițiile europene din ultimii ani în acest sector au fost mai mari decât în alte regiuni ale lumii (45 de miliarde de euro în 2005) ⁽¹⁰⁾. Concurența rămâne principala forță motrice. Țările

care au aplicat cadrul de reglementare al UE în mod eficient și pro-concurențial au atras cele mai multe investiții ⁽¹¹⁾. Țările cu concurență puternică între operatorii tradiționali și operatorii de cablu tind să cunoască cea mai mare răspândire a benzii largi ⁽¹²⁾.

Rezumat

Comisia apreciază că o gestionare mai eficientă a spectrului de frecvențe ar pune în valoare întreaga capacitate a acestuia de a contribui la furnizarea unor servicii inovatoare, diversificate și la prețuri accesibile cetățenilor europeni, precum și la consolidarea competitivității sectorului european de ITC. De altfel, Comisia consideră că principiile și instrumentele flexibile ale cadrului de reglementare, atunci când sunt aplicate integral și eficient, oferă cele mai adecvate mijloace de încurajare a dezvoltării investițiilor, inovației și pieței.

1.4 Modificări de ansamblu propuse

Cadrul de reglementare actual a produs beneficii însemnate, dar necesită atenție în mai multe domenii pentru a rămâne eficient în deceniul următor. Principalele două domenii în care este necesar să se aducă modificări sunt:

- aplicarea în comunicațiile electronice a abordării Comisiei privind gestionarea spectrului de frecvențe, astfel cum este definită în comunicarea din septembrie 2005 ⁽¹³⁾;

- reducerea sarcinilor procedurale asociate cu revizuirea piețelor care pot face obiectul unei reglementări *ex-ante*.

În afara acestor două modificări, Comisia identifică și altele, care urmăresc:

- să consolideze piața unică;

- să consolideze interesele consumatorilor și ale utilizatorilor;

- să îmbunătățească securitatea și

- să elimine dispozițiile învechite.

Prezenta comunicare și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei ⁽¹⁴⁾ definesc analiza Comisiei și direcțiile actuale de modificare.

⁽⁷⁾ COM(2006) 68, 20.2.2006.

⁽⁸⁾ Răspunsurile sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/infocentre/documentation/public_consult/review/index_en.htm

⁽⁹⁾ Decizia nr. 676/2002/CE privind spectrul de frecvențe radio permite armonizarea tehnică a condițiilor de utilizare a spectrului (via comitetul pentru spectrul de frecvențe radio); consiliere strategică privind politica spectrului de frecvențe radio prin intermediul Grupului pentru politica spectrului de frecvențe radio.

⁽¹⁰⁾ Vezi nota de subsol 6.

⁽¹¹⁾ London Economics în colaborare cu PricewaterhouseCoopers, un studiu pentru DG Societatea informațională și media a Comisiei Europene privind „O evaluare a cadrului de reglementare pentru comunicații electronice — Creștere și investiții în sectorul e-comunicațiilor din UE” (în curs de publicare).

⁽¹²⁾ A se vedea documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, secțiunea 2.

⁽¹³⁾ COM(2005) 411, 6.9.2005.

⁽¹⁴⁾ SEC(2006) 816.

2. Introducere

2.1 Comitetul sprijină în general propunerile Comisiei privind revizuirea cadrului de reglementare pentru rețele și servicii de comunicații electronice. Comitetul recunoaște, de asemenea, activitatea complexă desfășurată de Comisie în procesul de revizuire, care a permis, prin sintetizarea rapoartelor de expertiză și a rezultatelor consultărilor cu toate părțile interesate, să se ajungă la recomandările din Comunicarea COM(2006) 334 „Revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice” și documentul de lucru însoțitor SEC(2006) 816. Cu toate acestea, Comitetul solicită Comisiei să ia notă de rezervele exprimate în prezentul aviz și de recomandările enumerate în continuare.

2.2 Cadrul de reglementare trebuie să fie aliniat la strategia pentru dezvoltarea sectorului ITC și să sprijine contribuția esențială pe care o aduc comunicațiile electronice vieții economice și sociale a Uniunii. Prin urmare, Comitetul susține cu tărie obiectivele revizuirii cadrului în scopul promovării „Inițiativei i2010: Societatea informațională europeană 2010”⁽¹⁵⁾, care stabilește contribuția sectorului ITC la Strategia Lisabona de stimulare a creșterii, competitivității și ocupării forței de muncă. În mod concret, Comitetul recunoaște importanța cadrului de reglementare pentru crearea unui spațiu informațional european unic, care să ofere comunicații în bandă largă securizate și la prețuri accesibile, cu un conținut bogat și divers, precum și servicii digitale; pentru obținerea de performanțe la nivel mondial în cercetarea și inovația din ITC prin eliminarea decalajului față de principalii concurenți din Europa; și pentru dezvoltarea unei societăți informaționale bazate pe includere, care oferă servicii publice de înaltă calitate și promovează calitatea vieții.

2.3 Comitetul recunoaște succesul prezentului cadru de la data introducerii sale. Comitetul ia act de apariția unei industrii paneuropene de telecomunicații, de creșterea concurenței în sectorul servicii pe numeroase piețe, de nivelul înalt atins în inovații și de reducerea costurilor reale ale serviciilor de telecomunicații din UE. Comitetul constată, de asemenea, creșterea din ultimii ani a investițiilor pe această piață și faptul că nivelul investițiilor în Europa l-a depășit pe cel din SUA și din regiunea Asia-Pacific. Faptul că rata investițiilor a fost cea mai ridicată în acele state care au aplicat cadrul la timp și în mod eficient este dovada efectului benefic al acestuia. În pofida acestor efecte pozitive, Comitetul constată că a continuat să se agraveze problema decalajului digital în întreaga Europă.

2.4 Comitetul atrage atenția Comisiei asupra avizelor anterioare ale CESE, care sprijină cadrul de reglementare și fac

recomandări referitoare la modul în care ar putea fi îmbunătățite politicile de creștere și dezvoltare a sectorului comunicațiilor electronice⁽¹⁶⁾, în vederea impulsivării strategiei i2010.

În prezentul aviz, Comitetul intenționează să prezinte observații asupra unor domenii de interes specific și să facă unele recomandări.

3. Recomandări

3.1 Ca principiu general de reglementare, interesul public — „binele public” — ar trebui să primeze asupra intereselor particulare și de afaceri. Comitetul are, de asemenea, convingerea că piața nu se poate reglementa singură în mod adecvat în beneficiul binelui public. Prin urmare, este necesar un cadru de reglementare solid pentru a promova interesul celui mai mare număr de cetățeni, astfel cum prevede Strategia Lisabona.

3.2 Luând în considerare avertismentul de la punctul 3.1, Europa ar trebui să se îndrepte cât mai rapid posibil către o abordare orientată mai mult spre piață în gestionarea spectrului de frecvențe, cu o mai mare responsabilizare a operatorilor de pe piață și cu introducerea de schimburi extinse de frecvențe, precum și cu mai puține reglementări birocratice la nivel național în materie de alocare a lățimilor de bandă.

3.3 Pentru a crea un regim coerent și integrat, ar trebui înființată o Agenție europeană a spectrului de frecvențe, în vederea gestionării paneuropene a acestuia.

⁽¹⁵⁾ Cuprinzând avizele CESE privind:

- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Adaptarea politicilor de e-business într-un mediu aflat în schimbare: Lecțiile inițiativei Go Digital și viitoarele provocări — JO C 108, 30.4.2004, p. 23.
- Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind elaborarea unui program comunitar multianual pentru promovarea unei utilizări mai sigure a Internetului și a noilor tehnologii on-line — JO C 157, 28.6.2005, p. 136.
- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Conectarea Europei la mare viteză: evoluții recente în sectorul comunicațiilor electronice — JO C 120, 20.5.2005, p. 22.
- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: i2010 — O societate informațională europeană pentru creștere și ocuparea forței de muncă — JO C 110, 9.5.2006, p. 83.
- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — e-Accesibilitatea — JO C 110, 9.5.2006, p. 26.
- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă — CESE 1181/2006.
- Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O strategie pentru o societate informațională sigură: dialog, parteneriat și responsabilizare R/CESE 1474/2006, în curs.

⁽¹⁵⁾ COM(2005) 229 final, a se vedea http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/i2010/index_en.htm

3.4 Simultan cu relaxarea cerințelor de notificare în conformitate cu procedura de la articolul 7, Comisia ar trebui să mărească vigilența în privința măsurilor aplicate de autoritățile naționale de reglementare (ANR) pentru a încuraja diversitatea ofertei.

3.5 Comisia ar trebui să aibă în vedere diferențele dintre condițiile care se aplică pe diverse piețe naționale și să respecte expertiza autorităților naționale de reglementare în materie de gestionare a acestor condiții. Prin urmare, Comitetul are rezerve serioase în legătură cu dreptul de veto al Comisiei propus în conformitate cu procedura de la articolul 7 și subliniază că este necesar ca acest drept să fie exercitat cu prudență extremă.

3.6 Comitetul își manifestă îngrijorarea față de riscul ca o favorizare necuvenită a furnizorilor multinaționali de servicii și rețele în cadrul de reglementare să conducă în cele din urmă la apariția unei situații de oligopol. Cadrul de reglementare ar trebui să țină seama de această îngrijorare și să nu favorizeze în mod incorect întreprinderile multinaționale.

3.7 Pentru impulsivarea pieței interne, a armonizării politicilor și a coerenței în abordarea reglementării, Comisia ar trebui să folosească mai mult comitetul pentru comunicații și comitetul pentru spectrul radio, precum și grupul european de reglementare și grupul pentru spectrul radio.

3.8 Pentru a furniza consumatorilor informații corecte în materie de opțiuni privind serviciile disponibile, Comitetul propune ca autoritățile naționale de reglementare să fie încurajate să publice instrumente on-line care să permită consumatorului să compare ofertele de comunicații electronice (servicii și tarife) ale furnizorilor concurenți pe acea piață.

3.9 Cartea verde privind serviciul universal propusă pentru 2007 ar trebui să recunoască necesitatea reducerii decalajului tot mai mare în materie de infrastructură și servicii dintre regiunile cele mai dezvoltate și cele mai puțin dezvoltate ale UE. Dacă o analiză, pe bază de instrumente și în conformitate cu un program bine definit, demonstrează că decalajul nu este redus prin obligația de serviciu universal, trebuie identificate mijloace alternative, poate prin programe naționale de investiții, cu sprijinul fondurilor structurale ale UE.

3.10 Comitetul consideră că, datorită creșterii importanței serviciului în bandă largă pentru dezvoltarea economică și socială, conectivitatea în banda largă ar trebui inclusă în domeniul de aplicare a definiției serviciului universal ⁽¹⁷⁾.

3.11 Totodată, reluând recomandarea din avizul Comitetului privind „Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă” ⁽¹⁸⁾, Comisia ar trebui să specifice vitezele de transmisie și calitatea serviciului minime aplicabile definiției termenului de „bandă largă”.

⁽¹⁷⁾ COM(2005) 203 și Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice.

⁽¹⁸⁾ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă — CESE 1181/2006.

3.12 Comitetul solicită Comisei să colaboreze cu autoritățile naționale de reglementare pentru a formula un regim de sancțiuni la scară comunitară în cazul infracțiunilor legate de securitatea comunicațiilor electronice. Ar trebui să se acorde atenție și mecanismelor care ar putea facilita consumatorilor un „drept la acțiunea în justiție” în procedură rapidă și la scara UE (acțiune colectivă sau individuală) împotriva făptașilor individuali.

3.13 Dincolo de sfera de aplicare a cadrului de reglementare, Comitetul solicită Comisiei să investigheze sistematic infracțiunile din domeniul securității — de tip *spam*, *phishing* și *hacking* — ale răufăcătorilor din afara UE și să caute soluții la nivel inter-governamental.

4. Observații

4.1 Sprijin pentru cadrul de reglementare și revizuirea acestuia

4.1.1 Crearea unei piețe coerente, paneuropene pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice necesită un bun cadru de reglementare, care să reunească factorii politici și socio-economici complecși ce trebuie armonizați. Cadrul actual s-a dovedit eficient în crearea unei piețe competitive, inovatoare și în creștere rapidă pentru serviciile de comunicații din Europa, echilibrând în același timp necesitățile furnizorilor de servicii, ale consumatorilor și ale intereselor naționale.

4.1.2 Actualul cadru de reglementare a intrat în vigoare în urmă cu 3 ani și este momentul ca termenii săi să fie revizuiți ținând seama de experiența acumulată și luând în considerare provocările viitoare. Expertizele ⁽¹⁹⁾ luate în considerare de Comisie și procesul extins de consultare cu toate părțile interesate au contribuit în mod semnificativ la procesul de revizuire, iar propunerile Comisiei arată că toți factorii au fost pe deplin luați în considerare.

4.1.3 Propunerile din comunicare și din documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei introduc modificări echilibrate și adecvate ale cadrului de reglementare actual.

4.1.4 Comitetul ia act de propunerile de a elimina din cadru anumite dispoziții învechite.

4.2 Gestionarea spectrului de frecvențe

4.2.1 În ultimul deceniu, a crescut spectaculos importanța spectrului radio ca factor de producție pentru serviciile și rețelele de comunicații electronice (cum sunt comunicațiile mobile, portabile și prin satelit, radiodifuziunea și televiziunea) și alte aplicații (dispozitive pentru mică distanță, apărare, transport, radiolocație și sistemul de satelit GPS/Galileo). Se estimează că valoarea totală a serviciilor care depind de spectrul radio în UE depășește 200 de miliarde de euro, adică este între 2 % și 2,5 % din produsul intern brut european anual.

⁽¹⁹⁾ Cuprinzând *Pregătirea următoarelor etape în reglementarea comunicațiilor electronice; analiză* (2006); *O evaluare a cadrului de reglementare al comunicațiilor electronice — Creștere și investiții în sectorul e-comunicațiilor din UE; London Economics în colaborare cu Price Waterhouse* (2006).

4.2.2 Deoarece cea mai mare parte a spectrului de frecvențe din UE este deja alocată unor utilizări sau unor utilizatori, orice alocare nouă îi afectează pe utilizatorii existenți. Politica în domeniul spectrului de frecvențe trebuie să ia în considerare nu numai necesitățile comunicațiilor electronice, ci și toate celelalte utilizări ale spectrului, care cuprind cercetarea, sectoarele aeronautic, maritim, spațial, audio-vizual (conținut), industria de apărare, observarea Pământului, medical, al integrării, al siguranței rutiere, științific etc. Politicile din domeniile care folosesc spectrul radio sunt din ce în ce mai mult elaborate și acceptate pentru Uniunea Europeană în ansamblu.

4.2.3 Evoluția tehnologică rapidă în combinație cu digitalizarea transmisiei și convergența serviciilor de comunicații au estompat legătura dintre platformele de acces radio și serviciile pe care se baza în mod tradițional gestionarea spectrului de frecvențe.

4.2.4 Inovația tehnologică reduce semnificativ riscul interferenței dintre diferiți utilizatori ai spectrului de frecvențe, reducând necesitatea acordării unui acces exclusiv la resursele spectrale și permițând o aplicare mai extinsă a autorizațiilor generale, prin simplificarea constrângerilor tehnice legate de utilizarea spectrului. În consecință, aplicarea tehnologiilor inovatoare ar putea înlătura barierele de acces la spectru și ar crește eficiența utilizării acestuia.

4.2.5 Necesitatea vitală de a acoperi uriașa cerere pentru spectrul de frecvențe paneuropean cu ajutorul noilor tehnologii din serviciile de comunicații electronice și necesitatea, la fel de importantă, de a proteja spectrul solicitat de alte aplicații esențiale necesită revizuirea generală a mecanismelor UE de gestionare a spectrului de frecvențe.

4.2.6 Ar fi o așteptare nerealistă ca diferitele autorități de reglementare europene care gestionează în prezent alocarea spectrului de frecvențe să elaboreze un regim unificat al spectrului pentru Europa. Este mai realistă soluția instituirii unei autorități centrale — o Agenție europeană a spectrului de frecvențe — care să coordoneze, să orienteze și să controleze gestionarea acestei resurse esențiale. Deoarece activitățile agenției ar avea tangență cu libertățile publice fundamentale, aceasta ar trebui să-și prezinte raportul de activitate în fața Parlamentului European și a Consiliului.

4.2.7 Reprezentanților intereselor comerciale ar trebui să li se acorde mai multă libertate în comercializarea spectrului de frecvențe, într-un mod reglementat, astfel încât spectrul comercial din sfera comunicațiilor electronice să fie folosit eficient pentru obiectivele cele mai productive din punct de vedere economic.

4.3 Piața internă și concurența

4.3.1 Crearea pieței interne este una dintre principalele forțe motrice ale prosperității și îmbunătățirii calității vieții în Europa. Printr-o combinație de orientări, linii directe și norme, cadrul de reglementare a furnizat osatura politică a progresului pieței interne în rețelele și serviciile de comunicații electronice. Acesta s-a realizat respectând în același timp circumstanțele și provocările diferite cu care se confruntă fiecare stat membru și încurajând atât creșterea concurenței, cât și cea a investițiilor în rețele și servicii.

4.3.2 Procesul de creare a pieței interne ar trebui să garanteze întotdeauna faptul că interesul public — „binele public” — primează în fața intereselor private și de afaceri. Piața nu se poate reglementa singură în mod adecvat în beneficiul binelui public, lucru cu atât mai adevărat atunci când în cauză este calitatea serviciilor și în condițiile în care concurența este redusă. Prin urmare, este necesar un cadru de reglementare solid pentru a promova interesele celui mai mare număr de cetățeni, astfel cum prevede Strategia Lisabona, asigurându-li-se permanent cea mai bună tehnologie la cel mai bun preț.

4.3.3 Majoritatea furnizorilor de servicii și rețele operează pe o singură piață națională. Comitetul își manifestă însă îngrijorarea față de riscul ca o favorizare necuvenită a furnizorilor multinaționali de servicii și rețele prin cadrul de reglementare să conducă în cele din urmă la o situație de oligopol, în care un anumit număr de societăți mari să domine piața UE. Cadrul de reglementare ar trebui să țină seama de această îngrijorare și să nu favorizeze în mod incorect întreprinderile multinaționale în detrimentul operatorilor naționali.

4.3.4 O autoritate europeană centralizată de reglementare asemănătoare cu aceea care funcționează pentru sistemul bancar s-ar putea dovedi o cale mai rapidă și mai directă de realizare a pieței interne în cazul comunicațiilor electronice, dar, în același timp, este posibil ca pierderea expertizei și a capacității de evaluare furnizate în prezent de autoritățile naționale de reglementare să fie în detrimentul unor țări, iar rezistența națională ar putea să împiedice de fapt evoluția către realizarea pieței interne.

4.3.5 Pentru moment, cel mai bine este să fie consolidat regimul curent de reglementare descentralizată, prin folosirea mai intensă de către Comisie a comitetului și a structurilor consultative existente pentru politici. Este preferabil să se ajungă la un acord asupra unei abordări comune decât să se încerce aplicarea unei „soluții universale”.

4.3.6 Deși subiectul este în afara sferei de aplicare a cadrului de reglementare, Comitetul este preocupat de riscul ca o creștere rapidă a disponibilității serviciilor media internaționale prin rețele de comunicații electronice să conducă la o proliferare nedorită a conținutului media de calitate scăzută. Comisia ar trebui să reflecteze la modul în care politicile UE ar putea sprijini producția și propagarea de conținut media de calitate ridicată, în special un conținut care să respecte bogata diversitate culturală a UE.

4.4 Drepturile consumatorilor

4.4.1 Pe măsură ce crește complexitatea serviciilor disponibile și apar noi servicii paneuropene, este importantă informarea consumatorilor cu privire la opțiunile disponibile. Pentru a asigura calitatea serviciilor și transparența prețurilor, consumatorii trebuie să dispună de o bună informare cu privire la ofertele concurente. De asemenea, legislația referitoare la drepturile consumatorilor trebuie actualizată pentru a ține seama de noua dinamică a pieței. Comitetul propune ca autoritățile naționale de reglementare să fie încurajate să publice instrumente on-line cu etaloane standardizate, care să faciliteze comparațiile între ofertele de comunicații electronice (servicii și tarife) ale furnizorilor concurenți pe piața respectivă.

4.4.2 Se recunoaște faptul că directiva privind serviciul universal trebuie actualizată și este salutată propunerea Comisiei de a lansa anul viitor spre dezbatere un document de tip carte verde. Totuși, este important ca acei cetățeni care locuiesc în regiuni mai puțin dezvoltate să nu fie și mai mult dezavantajați prin eliminarea obligațiilor de servicii universale în cazul furnizorilor de servicii dominanți pe piață. Problema „decalajului digital” se va acutiza atunci când noile modele comerciale vor permite dezvoltarea serviciilor de televiziune prin Internet pentru acei cetățeni care au conexiune de mare viteză în bandă largă.

4.4.3 În cazul în care se decide că obligațiile de servicii universale nu mai constituie un mod corect sau practic de garantare a furnizării serviciilor esențiale de comunicații electronice ale secolului XXI, trebuie găsite mecanisme alternative de finanțare care să reducă „decalajul digital”, eventual prin fondurile structurale ale UE.

4.5 Securitatea

4.5.1 Comitetul face trimitere la avizul CESE privind strategia pentru o societate informațională sigură COM(2006) 251 și la invitația de a elabora o strategie integrată de securitate informațională care să reunească inițiativele europene.

4.5.2 Încălcările securității rețelilor de comunicații electronice subminează puternic încrederea consumatorilor și utilizarea

serviciilor. În afara de aceasta, încălcarea securității rețelilor poate conduce la încălcarea dreptului la protecția vieții private al cetățenilor din UE. Este esențial ca Comisia să acționeze în modul cel mai hotărât pentru a proteja securitatea rețelilor și drepturile cetățenilor. Comitetul salută măsurile propuse în acest sens la revizuirea cadrului de reglementare.

4.5.3 Securitatea comunicațiilor electronice este esențială pentru adoptarea și dezvoltarea tehnologiilor și a serviciilor informaționale. Pe întreg teritoriul UE sunt necesare sancțiuni severe pentru a nu permite acestui tip de infracțiune să submineze încrederea consumatorilor și să întârzie dezvoltarea societății informaționale. Comitetul solicită Comisei să colaboreze cu autoritățile naționale de reglementare pentru a formula un regim de sancțiuni la scară comunitară în cazul infracțiunilor legate de securitatea comunicațiilor electronice. Ar trebui să se acorde atenție și mecanismelor care ar putea facilita consumatorilor un „drept la acțiunea în justiție” la scară UE împotriva făptașilor individuali.

4.5.4 Pe lângă problemele de securitate provocate de persoane din interiorul UE, securitatea rețelilor și a cetățenilor europeni face obiectul unor atacuri zilnice din afara Uniunii. Este necesar să se ia toate măsurile pentru urmărirea făptașilor, mergând până la a considera responsabile pentru pagubele produse statele din care pornesc atacurile.

Bruxelles, 16 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Secțiunii pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională privind Comunicarea Comisiei în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) al Tratatului CE privind consolidarea standardelor de muncă în domeniul maritim

COM(2006) 287 final

(2007/C 97/11)

La 16 iunie 2006, Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la propunerea susmenționată.

Secțiunea pentru transporturi, infrastructură și societatea informațională, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului cu privire la acest subiect, și-a adoptat avizul la 11 ianuarie 2007. Raportor a fost **dl ETTY**.

La cea de-a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie 2007), Comitetul Economic și Social European a adoptat următorul aviz cu 190 voturi pentru și 5 abțineri.

1. Introducere

1.1 Convenția de muncă în domeniul maritim consolidată în 2006 reprezintă un instrument nou, de importanță majoră, al Organizației Internaționale a Muncii (OIM) care reunește atât protecția drepturilor marinarilor la condiții decente de muncă, cât și crearea unor condiții de concurență loială pentru armatori.

1.2 Această convenție a fost descrisă ca fiind cel de-al patrulea pilon al regimului de reglementare internațional pentru navigația de calitate, completând cele trei convenții majore ale Organizației Maritime Internaționale (OMI): Convenția internațională pentru siguranța vieții omenești pe mare (SOLAS), Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (STCW), și Convenția pentru prevenirea poluării datorate navelor maritime (MARPOL).

1.3 Noua Convenție înlocuiește 68 de instrumente maritime ale OIM deja existente. Convenția va intra în vigoare după ce va fi ratificată de 30 dintre statele membre ale OIM, care reprezintă cel puțin 33 % din tonajul maritim mondial.

2. Observații

2.1 Standardele stabilite de convenție privesc echipajele vaselor maritime cu un tonaj brut înregistrat de 500 tone sau mai mult, care efectuează călătorii internaționale sau navighează între porturile dintr-o țară străină. Aceste standarde privesc:

- cerințele minime pentru ca marinarii să poată lucra pe un vas;
- condițiile de angajare;
- cazarea, dotările recreative, alimentele și prepararea hranei;
- protecția sănătății, îngrijirile medicale, serviciile sociale, protecția prin asigurările sociale; și
- respectarea și punerea în aplicare a acestora.

2.2 CESE apreciază aportul Comisiei cu privire la sprijinul lucrărilor OIM, care au avut ca rezultat această nouă convenție și buna cooperare cu guvernele și organizațiile angajatorilor și salariaților din statele membre din structura tripartită a acestei organizații. Aceasta a constituit cu certitudine o bază solidă pentru lucrările care trebuie efectuate acum, odată cu crearea acestui nou instrument: ratificarea de către statele membre și adaptarea, acolo unde este necesar, a acquis-ului comunitar.

2.3 CESE remarcă faptul că această convenție reprezintă rezultatul unui echilibru delicat atins în procesul de luare a deciziilor la nivel internațional și în cadrul tripartit. Acțiunile Comisiei au rolul de a consolida și promova acest rezultat și de a evita măsuri care pot pune în pericol punerea în aplicare cu succes a convenției.

2.4 CESE aprobă hotărârea Comisiei de a susține o ratificare cât mai rapidă de către statele membre. Evident, o astfel de ratificare de către 27 de state membre, care reprezintă 28 % din flota mondială, ar fi un mare pas înainte.

2.5 Având în vedere faptul că Uniunea Europeană, nu este membră a OIM, ratificarea este de competența exclusivă al statelor membre. CESE ia notă și își exprimă interesul privind decizia Comisiei de a invita partenerii sociali la nivel european să participe la negocieri în vederea obținerii unui acord. Dacă s-ar ajunge la un astfel de acord, acest lucru ar accelera fără îndoială ratificarea convenției de către statele membre. CESE speră ca statele membre să procedeze la ratificare cât mai curând posibil, se speră în 2008.

2.6 Negocierile între partenerii sociali au început în momentul de față. În aceste condiții, CESE consideră oportun să nu se pronunțe, pentru moment, asupra celor trei chestiuni importante pe care Comisia le-a ridicat în comunicarea sa și care privesc:

- adaptarea acquis-ului comunitar;
- adoptarea unor texte suplimentare; și
- depășirea cadrului dispozițiilor convenției.

Același lucru este valabil și pentru întrebarea dacă partea B a convenției (Linii directoare) ar trebui să aibă un caracter obligatoriu sau nu.

Dacă partenerii sociali nu ajung la un acord, CESE va reanaliza aceste puncte.

2.7 În ceea ce privește constituirea structurii tripartite prevăzute de convenție, CESE observă că astfel de mecanisme la nivel european nu sunt prevăzute de Tratat. Luând în considerare

aceasta, CESE constată că, oricare ar fi soluția avută în vedere de Comisie pentru a asigura coordonarea comunității în procesul tripartit de luare a deciziilor, aceasta nu trebuie în nici un caz să atenueze dispozițiile OIM tripartite la nivel național.

2.8 CESE recomandă susținerea de către Comisie a întâlnirilor între experții OIM pentru elaborarea orientărilor operaționale pentru controlul pavilionului și al portului național.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

Aviz al Comitetului Economic și Social European privind Relațiile UE — Japonia: Rolul societății civile

(2007/C 97/12)

În sesiunea plenară din 17 ianuarie 2007, Comitetul Economic și Social European, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a hotărât să elaboreze un aviz cu privire la *Relațiile UE — Japonia: Rolul societății civile*.

În scrisoarea din data de 6 aprilie 2006, dna Benita FERRERO-WALDNER, comisarul pentru relații externe și politica europeană de vecinătate a Comisiei Europene, a încurajat această inițiativă.

Secțiunea pentru relații externe, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 24 ianuarie 2007. Raportor: dna PÄÄRENDSON.

În cea de a 433-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 16 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 112 voturi pentru, 3 voturi împotriva și 28 abțineri.

1. Rezumat și recomandări

1.1 Comitetul a fost încurajat de Comisia Europeană să examineze evoluțiile din societatea civilă japoneză și să ia în considerare modalitățile prin care Uniunea Europeană poate coopera cu această țară pentru a consolida și mai mult relațiile UE-Japonia.

1.2 UE și Japonia împărtășesc multe valori și interese comune. În multe domenii, cooperarea la nivel oficial este stabilă și funcționează bine.

1.3 Interesul manifestat de Japonia față de cooperarea regională pe modelul „integrării funcționale” dobândește o importanță tot mai mare.

1.4 Rolul societății civile în Japonia câștigă constant în importanță deși, de cele mai multe ori, aceasta se concentrează încă pe probleme locale și regionale.

1.5 În prezent, există un contact strâns între societățile civile din UE și Japonia în relativ puține domenii, deși recunoașterea tot mai susținută a provocărilor comune demonstrează că a sosit timpul pentru un contact mai strâns.

1.6 Va fi nevoie de o perioadă însemnată de timp pentru a stabili contacte mai numeroase și mai solide și, în acest sens, identificarea celor mai potriviți parteneri va fi de o importanță crucială.

1.7 Un prim pas important ar putea fi organizarea unei întâlniri cu scopul de a identifica problemele comune și de a examina modalități de abordare a acestora.

1.8 Organizațiile corespunzătoare ale societății civile din ambele țări ar trebui implicate în mod periodic în seminare relevante și în alte evenimente similare.

1.9 Cu timpul, ar putea fi avut în vedere un dialog mai structurat, după modelul unei mese rotunde.

1.10 Cele două Institute Europene din Japonia (denumite în continuare Centre UE) oferă deja o bază pentru crearea de rețele și parteneriate.

1.11 Necesarul de fonduri ar trebui redus prin utilizarea sporită a unor tehnologii precum video-conferințele și telefonía prin Internet (VoIP).

2. Introducere

2.1 Ca urmare a unei cooperări anterioare tot mai bune, în 2001, UE și Japonia au decis să lanseze un deceniu de cooperare UE-Japonia cu titlul „Modelarea viitorului nostru comun”⁽¹⁾. Acest plan de acțiune a cuprins patru secțiuni („obiective”). Obiectivul final (Obiectivul IV) s-a intitulat „Apropiind oameni și culturi” și a inclus „dezvoltarea legăturilor între societățile civile și încurajarea schimburilor interregionale”. Obiectivul III (Cum să facem față provocărilor globale și sociale) este și el relevant.

2.2 Evenimente recente care au presupus contacte între societățile civile au fost „Anul schimburilor între popoare” din 2005, care s-a bucurat de mult succes, înființarea a două Centre UE în Japonia⁽²⁾, unul în zona Tokyo⁽³⁾ și celălalt în Kansai⁽⁴⁾, precum și un simpozion mixt la Bruxelles, în aprilie 2006, cu scopul de a discuta progresul înregistrat în cadrul planului de acțiune „Modelarea viitorului nostru comun” și posibilele modificări necesare pentru a ține seama de situațiile în schimbare din Japonia, UE și din alte zone ale lumii.

2.3 Obiectivul prezentului aviz îl reprezintă examinarea evoluțiilor din societatea civilă japoneză și explorarea modalităților prin care societatea civilă din UE și, în special, CESE ar putea coopera cu aceasta pentru a întări și mai mult relațiile dintre UE și Japonia⁽⁵⁾.

2.4 CESE definește „societatea civilă” ca fiind „toate structurile organizaționale ai căror membri au obiective și responsabilități de interes general și care joacă, de asemenea, rolul de mediatori între autoritățile publice și cetățeni”⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ „Modelarea viitorului nostru comun”, un plan de acțiune pentru cooperarea UE-Japonia; summit-ul Uniunea Europeană-Japonia, 2001.

⁽²⁾ Centrele UE sunt finanțate de UE și au rolul de a constitui o punte de cunoaștere între Japonia și UE, pentru a permite studenților de la toate facultățile să învețe despre Uniunea Europeană.

⁽³⁾ Instituțiile participante: Universitatea Hitotsubashi, Universitatea Creștină Internațională, Universitatea de Studii Internaționale din Tokyo și Colegiul Tsuda (<http://www.euji-tc.org>)

⁽⁴⁾ Instituțiile participante: Universitatea Kobe, Universitatea Kwansai Gakuin și Universitatea Osaka (http://euji-kansai.jp/index_en.html)

⁽⁵⁾ A se vedea scrisoarea comisarului Ferrero-WALDNER D/06/468 din data de 6 aprilie 2006.

⁽⁶⁾ A se vedea COM (2005) 290 pentru o definiție completă.

3. Context

3.1 Japonia este un actor major în Asia de Est — o regiune cu o importanță economică în creștere, în care cooperarea regională se îmbunătățește rapid, dar în care cresc și preocupările de securitate. Pe măsură ce această regiune a Asiei de Est, inclusiv China, devine tot mai importantă pentru UE, o relație mai strânsă cu Japonia va asigura echilibrul și va include o cooperare sporită pe probleme regionale⁽⁷⁾.

3.2 Japonia reprezintă, de asemenea, unul dintre partenerii strategici ai UE. Deși Europa și Japonia se situează în părți opuse ale globului și au culturi complexe și foarte distincte, ele au și multe lucruri în comun. Ambele sunt entități economice majore, care doresc să-și extindă rolul pe plan internațional. Ambele împărtășesc în mare măsură aceleași valori fundamentale și numeroase interese și preocupări comune. Ambele sunt societăți democratice. Este deci în interesul nostru să consolidăm și să aprofundăm relațiile și înțelegerea noastră reciprocă.

3.3 Din punct de vedere economic, Japonia reprezintă pentru UE, cu 6,6 %, a cincea piață de export, iar UE este cea de-a doua pentru Japonia. Rata curentă de creștere a PIB-ului în Japonia este de 2,7 % pe an, iar rata șomajului este de aproximativ 4,5 %. Japonia asigură în jur de 14 % din PNB-ul mondial (China având 3,4 %) și are un venit mediu pe cap de locuitor de 32 230 \$ (China are 780 \$).

3.4 În fazele anterioare de cooperare, subiectele principale de interes comun erau cele privitoare la comerț și la alți factori economici, care includeau investiții străine importante în ambele direcții. Reformele economice sunt importante pentru ca ambele părți să devină mai competitive într-o lume globalizată, menținându-și totodată modelele sociale proprii și având în vedere o creștere durabilă.

3.5 În prezent, cooperarea UE-Japonia este bine dezvoltată în multe sectoare. De exemplu, există forumuri permanente de discuții pe teme de politică industrială, știință și tehnologie, tehnologia informației, ocuparea forței de muncă, probleme sociale, comerț electronic, cercetare, ajutor pentru dezvoltare și protecția mediului. În 2006, partenerii sociali japonezi au arătat un interes crescând pentru practica responsabilității sociale a întreprinderilor. În plus, dialogul UE-Japonia privind reforma procesului de reglementare (inițiat cu aproximativ 12 ani în urmă) tratează toate chestiunile de reglementare în mod coerent. În anexa 1 se găsesc detalii ale unor astfel de programe. Multe direcții generale ale Comisiei Europene, precum și state membre ale UE sunt implicate în acest dialog.

⁽⁷⁾ Există deja un număr considerabil de organisme regionale, dintre care unele includ și participare europeană. Două exemple importante sunt summitul Asia-Europa (*Asia-Europe Meeting -ASEM*) și Fundația Asia-Europa (*Asia-Europe Foundation - AEF*). Implicarea în organisme de acest fel poate spori și mai mult valoarea cooperării dintre societățile civile din UE și Japonia.

3.6 Se observă în Japonia o intensificare treptată a unui fenomen care poate fi descris drept „sentiment de apropiere” față de Europa. Cu toate acestea, statele care au aderat recent la UE sunt încă destul de puțin cunoscute în această țară.

4. Dezvoltarea societății civile

4.1 Japonia are, cum s-a menționat mai sus, o cultură foarte diferită de cea a UE ⁽⁸⁾, precum și condiții sociale diferite. De aceea nu constituie o surpriză faptul că organizațiile societății civile japoneze sunt, la rândul lor, diferite. Diferența cea mai evidentă constă în faptul că până nu demult statul a jucat un rol dominant în modelarea societății civile; în afara de partenerii sociali, trebuia ca organizațiile să fie autorizate de către autorități, fiind apoi monitorizate de acestea.

4.2 Acest fapt era acceptat de către public deoarece o astfel de asociere între o burocrăție centralizată și elitistă și interesele industriale majore (susținute de membrii Parlamentului) permitea adoptarea și punerea în practică, rapid și eficient, a deciziilor în materie de politici, ceea ce susținea creșterea economică ⁽⁹⁾. În aceste condiții, rolul societății civile în guvernare era foarte limitat. De fapt, conceptele de societate civilă, guvernare și răspundere nici măcar nu făceau parte din vocabularul uzual al vremii.

4.3 În a doua parte a anilor '80, creșterea speculativă (*economic bubble*) a luat sfârșit, ceea ce a condus la o perioadă de deflație și stagnare economică depășită doar de curând. Apoi, în anii '90, au avut loc câteva scandaluri în care au fost implicați funcționari de rang înalt, care au început să submineze încrederea publicului în această dominație a statului și a intereselor industriale majore. Aceste evenimente, precum și proasta gestionare a lucrărilor de salvare și reconstrucție în urma „marei cutremur Hanshin-Awaji” din Kobe în 1995 au demonstrat publicului eficiența (dar și potențialul) anumitor organizații ale societății civile. Această situație a dus în 1998 la adoptarea unei noi legi privind „organizațiile non-profit” (ONP), care recunoștea faptul că organizațiile societății civile pot juca un rol important în cadrul unei bune guvernări ⁽¹⁰⁾. Legea respectivă a eliminat multe din obstacolele în calea dezvoltării ONP-urilor și o mare parte a controlului birocratic împovărător. Aceasta a fost una dintre schimbările care au dus la diminuarea procesului de reglementare și a centralizării în societatea și politica japoneză.

4.4 După aceste evenimente, societatea civilă a început să se schimbe; organizațiile se înmulțesc destul de rapid, iar cea mai mare creștere o înregistrează acele grupuri care își afirmă independența față de autorități. Problema care se discută în prezent

⁽⁸⁾ Cultura japoneză are o istorie foarte lungă și a fost puternic afectată de faptul că țara a fost izolată timp de secol de restul lumii.

⁽⁹⁾ Acest succes a dus la „legitimitatea rezultatelor” (*output legitimacy*) în care legitimitatea se baza pe performanță în atingerea scopurilor, în detrimentul „legitimității procesului” (*input legitimacy*), bazată pe procesul democratic participativ.

⁽¹⁰⁾ Din perspectiva japoneză, și UE a avut crizele sale, cum ar fi evenimentele care au dus la demisia Comisiei Santer, aproximativ în aceeași perioadă, ceea ce a avut ca efect o regândire a modului de guvernare a UE, urmată de o mai mare implicare a societății civile a UE în procesul politic.

în Japonia este cum se pot utiliza mai bine toate resursele aflate la dispoziția societății japoneze, ceea ce ar conduce la o creștere a importanței și influenței organizațiilor societății civile. Procesul democratic participativ începe să fie mai bine înțeles și toate proiectele de acte normative sunt disponibile pe Internet pentru a fi comentate. Cu toate acestea, potrivit organizațiilor societății civile, opiniile societății civile (în afara partenerilor sociali) nu influențează adesea suficient deciziile finale.

4.5 De obicei, discuțiile privind societatea civilă japoneză împart aceste organizații în două categorii majore. Mai întâi există organizații neguvernamentale (ONG-uri) care oferă în special servicii de dezvoltare și de natură umanitară pe plan internațional. Acestea sunt în mare parte finanțate de către guvern (Ministerul Afacerilor Externe — MAE). ONG-urile funcționează în parteneriat strâns cu autoritățile pentru a oferi asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) și au întâlniri regulate cu guvernul în scopul de a promova dialogul și colaborarea strânsă. Totuși, resursele lor umane și financiare rămân limitate.

4.6 Există apoi ONP-urile care acoperă o gamă largă de activități: partenerii sociali, organizațiile comerciale și asociațiile profesionale și cele care activează în sectoarele protecției mediului, protecției consumatorilor, sectorul agriculturii, culturii etc. Acești actori vor juca un rol tot mai important în dialogul social care începe să aibă loc în cadrul întreprinderilor japoneze sau străine cu privire la responsabilitatea socială a acestor întreprinderi, respectând totodată caracterul voluntar al acesteia. În plus, organizațiile din sectorul sănătății joacă un rol foarte important. Uneori, ele beneficiază de finanțare din partea autorităților. Un număr semnificativ de organizații sunt preocupate, în primul rând de găsirea unor soluții locale și regionale pentru probleme locale și regionale; activitatea lor se desfășoară în beneficiul comunităților locale. Ca urmare, ONP-urile naționale sunt mai reduse ca număr.

4.7 Tineretul este, de asemenea, bine reprezentat de organizații studențești și alte organizații.

5. Contacte curente între organizațiile societății civile din Japonia și UE

5.1 Deși există contacte numeroase și periodice între autoritățile UE și cele japoneze (a se vedea punctul 3.5 de mai sus și anexa), a căror importanță este mereu pusă în evidență de către liderii politici de ambele părți, legăturile dintre majoritatea organizațiilor societății civile sunt mult mai limitate. Totuși, în unele domenii există deja legături strânse și active.

5.2 Partenerii sociali

Angajatorii — Nippon Keidanren (Federația Japoneză de Afaceri) este o organizație economică cuprinzătoare înființată în mai 2002 prin fuziunea dintre Keidanren (Federația Japoneză a Organizațiilor Economice) și Nikkeiren (Federația Japoneză a Asociațiilor Angajatorilor). Aceasta include 1 662 de membri, dintre care 1 351 sunt întreprinderi, 130 sunt asociații industriale și 47 sunt organizații economice regionale (situația din 20 iunie 2006).

Sindicatelor sunt relativ slab reprezentate atât ca număr, cât și ca resurse. Aproximativ 20 % dintre muncitori sunt membri de sindicat. Cel mai important sindicat (RENGO ⁽¹¹⁾) include în jur de două treimi din total. RENGO are un birou la Bruxelles. De asemenea, are acces la multe informații furnizate de Confederația Europeană a Sindicatelor (CES) și trimite adesea reprezentanți la adunări ale organizațiilor sindicale din statele membre.

5.3 În ultimii zece ani, Masa rotundă pentru dialogul de afaceri UE-Japonia (*EU-Japan Business Dialogue Roundtable*) (angajatori) a organizat întâlniri anuale pentru a discuta modalitățile de îmbunătățire a relațiilor economice și comerciale, precum și, din ce în ce mai frecvent, pentru a analiza subiecte de interes mondial cum ar fi energia. La summit-ul bilateral anual UE-Japonia, recomandările formulate sunt prezentate liderilor politici, care sunt pregătiți să le ia în considerare. Mai mult, organizațiile de afaceri europene și japoneze sunt de mult timp parteneri de dialog pe o gamă largă de subiecte.

5.4 Organizațiile consumatorilor din UE și Japonia, care se confruntă cu probleme mondiale, cum ar fi siguranța alimentelor și etichetarea, se întâlnesc de șase ani. Alte exemple de cooperare sunt dialogurile anuale dintre jurnaliști, mișcări civice, ONG-uri și ecologiști. Există deja și o cooperare academică între universități, facultăți și institute de cercetare, careva fi consolidată după înființarea recentă a două Centre UE în Japonia. Instituțiile academice din Japonia întrețin legături deosebit de strânse între ele, dar și cu instituții similare din UE.

5.5 Recunoscând necesitatea contactelor personale pentru dezvoltarea unei înțelegeri mai bune, UE și Japonia au fost de acord ca 2005 să fie declarat „Anul schimbărilor între popoare”. Acesta a fost un program de succes, în cadrul căruia au fost organizate în jur de 1 900 de evenimente și în prezent se discută organizarea unei continuări a acestuia. Provocarea constă în a menține și a dezvolta ceea ce s-a realizat.

5.6 Aceste contacte curente sunt foarte utile și demonstrează că este posibil să se stabilească contacte durabile acolo unde există un cadru clar de provocări similare ce trebuie înfruntate în contextul unei lumi în schimbare, cu practici și standarde

globalizate și în care este tot mai necesar să fii competitiv. Aceste provocări includ dezvoltarea durabilă (și anume securitatea energetică, „achizițiile verzi” ⁽¹²⁾ și resursele naturale), ajutorul pentru dezvoltare (UE și Japonia sunt donatorii majori la nivel mondial), îmbătrânirea populațiilor (și consecințele care decurg de aici pentru pensii, servicii de sănătate și ajutor social), imigrația, munca în societățile multietnice, echilibrul dintre muncă și familie și provocările legate de ocuparea forței de muncă. Responsabilitatea socială a întreprinderilor reprezintă un domeniu în care interesele comune sunt tot mai evidente, la fel ca și echilibrul dintre femei și bărbați. Un schimb de opinii asupra subiectelor de mai sus ar fi util.

5.7 CESE are anumite legături informale cu Centrul UE din Kansai. În prezent, acestea sunt singurele sale legături, deși mulți membri ai CESE au o oarecare experiență în a lucra cu organizații japoneze.

6. Acțiuni posibile în vederea construirii și sprijinirii relațiilor dintre societățile civile din UE și Japonia

6.1 Este clar că, în confruntarea cu provocări similare, societățile civile îi revine un rol semnificativ, atât în UE, cât și în Japonia, în întreprinderile comune și în relația dintre acestea. Prin discuții bilaterale și prin clarificarea poziției lor, organizațiile societății civile vor contribui la procesul politic în curs dintre UE și Japonia. Este clar că se poate face mult mai mult, prin implicarea societății civile, pentru a dezvolta secțiunile relevante ale Planului de acțiune UE-Japonia ⁽¹³⁾ iar această activitate poate constitui un element important care poate aduce creșterea valorii adăugate relațiilor dintre UE și Japonia.

6.2 Primul obiectiv al stabilirii de contacte între societatea civilă organizată din Japonia și cea din UE trebuie să fie cunoașterea și înțelegerea reciprocă; aceasta va avea drept consecință dezvoltarea rețelelor de contacte. Doar atunci când se va realiza acest obiectiv vom putea începe cooperarea propriu-zisă pentru a ne aduce contribuția la legăturile strânse existente deja între autoritățile respective. Acesta nu va fi un proces rapid, dar ar fi util să se ceară sprijinul Comisiei și al autorităților japoneze pentru o întâlnire inițială cu scopul de a identifica problemele comune și a discuta etapele ulterioare, inclusiv ce organizații ar putea să reprezinte ambele părți în modul cel mai util ⁽¹⁴⁾; această întâlnire inițială ar trebui urmată de lucrări concentrate pe anumite teme, inclusiv acțiuni comune. Participanții ar trebui să fie reprezentanți ai societății civile din UE și japoneze care ar putea crea o bază pentru contacte ulterioare. CESE și partenerii sociali de la nivelul UE ar trebui să asigure majoritatea delegaților din partea UE.

⁽¹¹⁾ 6 500 000 de angajați sunt membri ai RENG0 (iunie 2006).

⁽¹²⁾ „Achizițiile verzi” sunt sistemul prin care achizițiile publice trebuie să cuprindă un procent important de produse ecologice.

⁽¹³⁾ A se vedea punctul 2.1 de mai sus.

⁽¹⁴⁾ Unii parteneri japonezi, cum ar fi Centrul Japonez de Schimburi Internaționale (*Japanese Center for International Exchange* — JCIE) și EUJ-urile, ar putea fi de ajutor, dar la început va fi necesar să se consulte și autoritățile japoneze.

6.3 Comisia ar trebui să ia în considerare participarea organizațiilor societății civile (OSC) europene și japoneze la toate seminarele relevante și la alte evenimente similare și ar trebui să încurajeze autoritățile japoneze să facă același lucru. Cu timpul, aceasta ar putea duce la o mai bună înțelegere între parteneri, precum și la înființarea unei rețele care să poată fi folosită pentru orice tip de contact. Identificarea unor astfel de evenimente ar trebui să figureze în mod regulat pe ordinea de zi a întâlnirilor dintre Comisie și interlocutorii japonezi.

6.4 Pentru discuțiile care implică OSC-urile, alegerea unor teme adecvate va fi de o importanță majoră. Atunci când la întâlnirile la nivel oficial sunt identificate subiecte care ar beneficia de pe urma implicării OSC-urilor, Comisia și autoritățile japoneze ar trebui să aibă în vedere însărcinarea CESE cu asigurarea acestei implicări a OSC-urilor, în colaborare cu omologii japonezi. În astfel de întâlniri comune, sindicatele ar putea discuta, spre exemplu, standardele de bază ale OIM. Inițial, această activitate poate avea loc în cadrul unor grupuri formate ad-hoc, iar unde este cazul, se poate avea în vedere alcătuirea ad-hoc a unor mici grupuri consultative ⁽¹⁵⁾.

6.5 Recunoscând importanța în creștere pentru Japonia a cooperării regionale, OSC-urile din UE ar putea ajuta cu experiența lor statele aflate în diverse stadii de dezvoltare să se integreze mai bine în conformitate cu doctrina „integrării funcționale”. Experiența unora din noile state membre în înființarea de organizații viabile ale societății civile și în încurajarea autorităților să le includă pe acestea în procesele de deliberare și luare a deciziilor ar putea constitui exemple de interes. Succesul UE în controlarea și reducerea potențialelor rivalități și conflicte ar putea oferi, de asemenea, un model care poate fi util pentru preocupările de securitate regională.

6.6 Înființarea celor două Centre UE în Japonia (Centrul UE din Tokyo și Centrul UE din Kansai) oferă oportunități de creare de rețele de cooperare și de mai bună înțelegere. De exemplu:

- CESE ar putea acționa ca punct de contact cu rolul de a oferi asistență și informații;
- aceasta ar putea include facilitarea legăturilor între cei ce doresc să stabilească contacte (cu un anumit scop) în regiunea de origine a celorlalți;

- ar putea include, de asemenea, asigurarea de locuri de desfășurare a unor seminare adecvate (sau a altor lucrări) atât pentru vorbitori, cât și pentru participanți;
- CESE și-ar putea, de asemenea, exprima opinia pe teme legate de UE, în care este implicat: procesele de luare a deciziilor în cadrul UE, rolul organizațiilor societății civile atât la nivelul UE, cât și la cel național, rolul partenerilor sociali, modul în care întreprinderile abordează etapele de dezbateră și punere în aplicare a legislației UE;
- CESE ar putea oferi stagii periodice de formare pentru care Centrele UE ar putea selecta candidați.

Centrul UE din Kansai are deja în vedere posibilitatea de a coorganiza o serie de seminare/ateliere pe teme specifice. În acest context, etichetarea alimentelor, protecția mediului și îmbătrânirea societății vor fi probabil problemele-cheie discutate într-o primă etapă.

6.7 Este, de asemenea, important de remarcat că universitățile (și alte organisme similare) joacă un rol major în societatea japoneză și oferă o altă cale pentru promovarea înțelegerii între OSC-uri. Ele pot contribui și la implicarea tineretului, care va fi un factor-cheie în stabilirea de contacte pe termen lung.

6.8 CESE ar trebui, de asemenea, să aibă în vedere înființarea unui mic grup de contact care să ofere informații de actualitate și să reprezinte un punct de contact pentru partenerii japonezi. Pe termen lung, pe măsură ce societățile civile ajung la o mai bună înțelegere reciprocă, trebuie avută în vedere înființarea unui organism permanent după modelul unei mese rotunde.

6.9 Trebuie menținut contactul cu Comitetul parlamentar mixt UE-Japonia pentru a ne asigura că sunt înțelese rolul și potențialul societății civile și că acestea sunt folosite, acolo unde este cazul, în beneficiul ambelor părți.

6.10 Finanțarea va fi întotdeauna esențială. Totuși costurile unor astfel de contacte nu ar trebui să fie foarte mari, iar tehnologiile noi, cum ar fi video-conferințele și telefonía prin Internet (conferințele VoIP), pot menține costurile la un nivel scăzut în cele mai multe cazuri, în special în cazul contactelor între orice fel de mici grupuri ad-hoc care ar putea fi înființate.

Bruxelles, 16 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁵⁾ Limba va pune, ca și în alte cazuri, unele probleme.

Rezoluție a Comitetului Economic și Social European privind punerea în aplicare a Strategiei Lisabona reînnoite

(2007/C 97/13)

La 23-24 martie 2006, în Concluziile Președinției (punctul 12), Consiliul European a salutat inițiativa Comitetului Economic și Social European de a crește gradul de însușire a Strategiei Lisabona la nivel comunitar. Comitetul Economic și Social European a fost încurajat să-și continue activitatea și i s-a solicitat să pregătească un raport de sinteză în sprijinul Parteneriatului pentru creștere și dezvoltare până la începutul anului 2008. Rezoluția prezintă poziția CESE privind Strategia Lisabona și activitatea acestuia în această privință:

Punerea în aplicare a Strategiei Lisabona reînnoite

La ședința Biroului din 14 februarie 2007, Comitetul Economic și Social European a decis prezentarea unei rezoluții la Summitul din primăvară. În sesiunea plenară din 15 și 16 februarie 2007 (ședința din 15 februarie 2007), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezenta rezoluție cu 125 de voturi pentru și 10 abțineri.

1. Comitetul Economic și Social European (CESE) salută monitorizarea de către Comisia Europeană a Programelor naționale de reformă (PNAR) prezentate de statele membre. Cu toate acestea, CESE este preocupat de faptul că relansarea Strategiei Lisabona în 2005 nu a reușit să asigure informarea publicului larg și să obțină sprijinul acestuia pentru strategie. CESE subliniază că însușirea pe plan politic de către statele membre a angajamentelor convenite de comun acord în cadrul Consiliului reprezintă cheia. Pe lângă responsabilitățile menționate anterior ale statelor membre, sunt necesare parteneriate eficiente și noi alianțe cu partenerii sociali și societatea civilă. Trebuie garantată administrarea eficientă pe mai multe niveluri, inclusiv consultarea partenerilor sociali, care trebuie monitorizată îndeaproape de Comisia Europeană.

1.1 CESE consideră că actuala metodă de evaluare ar trebui suplimentată cu criterii transparente de evaluare a performanțelor statelor membre în ceea ce privește aplicarea strategiei. În acest scop, recomandările adaptate pentru fiecare stat membru ar trebui să ducă la discuții cu un scop precis și, poate, la revizuirii în cadrul Consiliului, astfel încât să poată fi identificate domenii cheie de acțiune viitoare.

1.2 CESE consideră că, la definirea și punerea în aplicare a PNAR, consultările oportune cu societatea civilă organizată trebuie să aibă loc la nivel național, astfel încât toate părțile interesate să-și asume responsabilitatea pentru proces, în încercarea de a obține un parteneriat și o implicare reale. Consiliile Economice și Sociale naționale, precum și organismele similare, ar trebui să joace un rol important în țările în care există.

1.3 CESE sprijină pe deplin o mai mare concentrare asupra strategiei reînnoite. În vara aceasta, CESE va prezenta patru rapoarte de informare privind investițiile în cunoaștere și inovație, potențialul de afaceri, în special în privința IMM-urilor, încadrarea în muncă a categoriilor prioritare și politica energetică pentru Europa, ca bază pentru Raportul de sinteză din 2008, adresat Consiliului European. Aceste rapoarte vor fi redactate în strânsă cooperare cu Consiliile Economice și Sociale și cu organismele similare reprezentând societatea civilă.

1.4 CESE subliniază că punere în aplicare pe deplin a Strategiei Lisabona reînnoite presupune o politică macroeconomică coordonată care promovează în mod activ creșterea și ocuparea forței de muncă. Actuala perspectivă economică pozitivă nu ar trebui să submineze ambițiile Consiliului cu privire la aplicarea strategiei. Interdependența economiilor naționale înseamnă că reformele structurale ar trebui aplicate din perspectivă europeană. PNAR ar trebui, prin urmare, încorporate într-un cadru de politică europeană macroeconomică la care ar trebui să contribuie toate părțile interesate. Contextul global trebuie avut în vedere în permanență.

1.5 CESE subliniază că mutațiile industriale permanente, calitatea muncii și calitatea vieții ar trebui asigurate în paralel. Scopul ar fi o simbioză între competitivitate, coeziune socială și dezvoltare durabilă. În acest sens, Europa și statele membre trebuie să decodeze mesajul Strategiei Lisabona reînnoite astfel încât să se poată obține o înțelegere clară a obiectivelor sale la nivel popular. Acest lucru necesită o comunicare eficientă, care a lipsit până acum.

2. CESE consideră întreaga strategie ca fiind un proces dinamic, care necesită o ajustare constantă în cadrul statelor membre și al Consiliului, precum și împreună cu Comisia Europeană. În acest sens, trebuie abordate următoarele aspecte:

2.1 La nivel național și regional:

- prioritățile legate de Strategia Lisabona, inclusiv resursele aferente, ar trebui identificate mai clar în bugetele naționale;
- întregul lanț de sisteme de învățământ și formare trebuie examinat îndeaproape, iar conținutul, din punctul de vedere al culturii generale și al formării științifice și tehnice, ar trebui să aibă un nivel cât mai ridicat, pentru a permite adaptarea la schimbările mediului și a încuraja participarea cetățenilor, crearea de locuri de muncă de o mai bună calitate, spiritul întreprinzător și inovația;
- schimbările demografice și efectelor acestora pe plan financiar, piața muncii și sănătatea trebuie, de asemenea, abordate;

- reforma inovatoare a pieței muncii ar trebui ghidată de dispozițiile privind flexicuritatea, care promovează competitivitatea și, în același timp, oferă o securitate socială corespunzătoare;
- obiectivele de la Barcelona privind investițiile în cercetare și dezvoltare ar trebui îndeplinite;
- Statele membre trebuie să asigure un schimb mai eficient de bune practici, care beneficiază, de asemenea, de asigurarea unificării obiectivelor în întreaga Europă.

2.2 *La nivel european:*

- Consiliul și Comisia ar trebui să stabilească termene și calendare pentru prioritățile convenite;
- este necesară o politică energetică comună;
- abordarea schimbărilor climatice este de mare importanță;

- Fondurile Europene (Fondul Regional, Fondul Social și cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare) și instrumentele financiare ale UE, cum ar fi Programul-cadru pentru competitivitate și inovație, ar trebui să aibă în vedere obiectivele Strategiei Lisabona;

2.3 *Toate nivelurile necesită:*

- o cooperare mai specifică și mai concretă cu partenerii sociali și cu alți factori interesați în formularea politicilor și în monitorizarea Strategiei Lisabona;
- o agendă mai bună de reglementare și o piață internă funcțională, abordând obiective de dezvoltare economice, sociale și de mediu în contextul schimbărilor globale.

3. CESE solicită Consiliului European să sprijine pe deplin abordarea prezentată și să implice societatea civilă organizată mai activ în punerea în aplicare a Strategiei Lisabona reînnoite.

Bruxelles, 15 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS
